

În temeiul Hotărârii Parlamentului României nr. 21/2023 privind numirea președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,

În temeiul dispozițiilor art. 11 alin. (1) și art. 12 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, ale prevederilor art. 36 alin. (1) și art. 38 alin. (1) lit. a), alin. (5) și alin. (6) din Legea nr. 159/2016 privind regimul infrastructurii fizice a rețelelor de comunicații electronice, precum și ale art. 20 alin. (1) din Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 1171/2016 pentru stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor privind regimul infrastructurii fizice a rețelelor de comunicații electronice (în continuare, Decizia președintelui ANCOM nr. 1171/2016),

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

emite prezenta:

DECIZIE¹

PRIVIND SOLUȚIONAREA LITIGIULUI DINTRE ORANGE ROMANIA COMMUNICATIONS S.A. ȘI DISTRIBUȚIE ENERGIE OLTENIA S.A.

I. Introducere

I.A. Sesizarea reclamantei

La data de 29 iunie 2022, societatea ORANGE ROMANIA COMMUNICATIONS S.A. (denumită în continuare OROC sau reclamanta), cu sediul în Municipiul București, sector 1, Calea Victoriei nr. 35, a înaintat Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (denumită în continuare ANCOM sau Autoritatea) o sesizare împotriva societății DISTRIBUȚIE ENERGIE OLTENIA S.A. (denumită în continuare DEO sau pârâta), cu sediul în Municipiul Craiova, Calea Severinului nr. 97, parter, etajele 2-4, județul Dolj, prin care a solicitat ANCOM „*să stabilească tariful de acces la infrastructura fizică a DEO (LEA JT, MT și ÎT) ce urmează a fi practicat între OROC și DEO, ținând cont de principiile specifice unei metodologii obiective de calcul a tarifelor pentru accesul la infrastructura fizică.*”

¹ Prezenta decizie se emite în două exemplare originale. Exemplarul care se comunică ORANGE ROMANIA COMMUNICATIONS S.A. nu conține acele informații furnizate de DISTRIBUȚIE ENERGIE OLTENIA S.A. și considerate a fi confidențiale.

Sesizarea, împreună cu anexele aferente, a fost înregistrată la ANCOM cu nr. SC-17755/29.06.2022. Prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-18676/11.07.2022, reclamanta a completat sesizarea și a remediat neconformitatea privind lipsa unui element esențial al acesteia, învederat de către ANCOM prin adresa cu nr. SC-DJ/18644/08.07.2022.

I.B. Desfășurarea procedurii

La data de 14 iulie 2022, în temeiul prevederilor art. 6 alin. (1) din Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 1171/2016 pentru stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor privind regimul infrastructurii fizice a rețelelor de comunicații electronice (în continuare, Decizia președintelui ANCOM nr. 1171/2016), președintele ANCOM, prin Decizia nr. 422/2022, a numit Comisia responsabilă cu soluționarea litigiului dintre OROC și DEO (denumită în continuare Comisia), formată din următoarele persoane:

- doamna Mihaela-Alexandra SCHINAGEL-COSTEA, șef serviciu, Serviciul Litigii și Protecția Drepturilor Utilizatorilor, Direcția Juridică, în calitate de președinte;
- doamna Mihaela TRAIȘĂ, consilier juridic, Serviciul Litigii și Protecția Drepturilor Utilizatorilor, Direcția Juridică, în calitate de membru;
- domnul Bogdan Vlăduț CONSTANTIN, expert, Serviciul Acces și Interconectare, Direcția Reglementare Economică, Direcția Executivă Reglementare, în calitate de membru;
- domnul Laurențiu CALOTĂ, expert, Serviciul Audit și Contabilitatea Costurilor, Direcția Reglementare Economică, Direcția Executivă Reglementare, în calitate de membru;
- domnul Marius SĂCEANU, director, Direcția Juridică, în calitate de președinte supleant;
- domnul Ionuț Alexandru SIN, consilier juridic, Serviciul Litigii și Protecția Drepturilor Utilizatorilor, Direcția Juridică, în calitate de membru supleant;
- doamna Andreea Silvana CRĂCIUN, expert, Serviciul Acces și Interconectare, Direcția Reglementare Economică, Direcția Executivă Reglementare, în calitate de membru supleant;
- doamna Roxana Ionela CÎRJAN, șef serviciu, Serviciul Audit și Contabilitatea Costurilor, Direcția Reglementare Economică, Direcția Executivă Reglementare, în calitate de membru supleant.

În temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Decizia președintelui ANCOM nr. 1171/2016, prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-DJ-19685/20.07.2022², Autoritatea a transmis DEO o copie a sesizării introduse de către OROC și a solicitat părții formularea unui răspuns în termenul legal de 10 zile lucrătoare de la data comunicării, așa cum este prevăzut de art. 7 alin. (4) lit. a) din același act normativ.

La data de 8 august 2022, prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-21586/08.08.2022, DEO a transmis răspunsul la sesizare.

În temeiul dispozițiilor art. 8 alin. (1) din Decizia președintelui ANCOM nr. 1171/2016, prin adresele înregistrate la ANCOM cu nr. SC-DJ-23719/29.08.2022 și nr. SC-DJ-23720/29.08.2022, părțile au fost invitate să participe la data de 7 septembrie 2022 la o primă ședință în vederea dezbaterii pe fond a litigiului, prin intermediul mijloacelor de comunicare la distanță, în format videoconferință, prin aplicația Microsoft Teams.

² Comunicată DEO în data de 28.07.2022, prin intermediul serviciului poștal

La data de 31 august 2022, în temeiul art. 10 alin. (1) din Decizia președintelui ANCOM nr. 1171/2016, OROC a solicitat amânarea ședinței cu părțile stabilite pentru data de 7 septembrie 2022, propunând în acest sens stabilirea unei noi întâlniri în perioada 19-20 septembrie 2022. Ca urmare a cererii de amânare formulată de reclamantă, prin adresele înregistrate la ANCOM cu nr. SC-DJ-24193/01.09.2022 și nr. SC-DJ-24194/01.09.2022, părțile au fost informate că ședința a fost stabilită pentru data de 26 septembrie 2022.

Dezbaterile ședinței din data de 26 septembrie 2022 au fost consemnate în Procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-29971/20.10.2022.

În vederea continuării dezbaterilor pe fond, părțile au fost invitate în fața ANCOM atât fizic, la data de 11 ianuarie 2023³, cât și prin intermediul mijloacelor de comunicație la distanță, la data de 28 martie 2023⁴ și la data de 6 iunie 2023⁵, când, apreciind că dispune de informații suficiente pentru a delibera, Comisia a declarat închise dezbaterile, urmând să comunice părților soluția preliminară, în conformitate cu art. 17 alin. (2) din Decizia președintelui ANCOM nr. 1171/2016.

Dezbaterile din cadrul acestor ședințe au fost consemnate în Procesele-verbale înregistrate la ANCOM cu nr. SC-DJ-3579/10.02.2023, nr. e-SC-1220/27.04.2023 și nr. e-SC-1984/06.06.2023.

Având în vedere complexitatea obiectului litigiului, numărul mare de documente depuse la dosar, precum și volumul mare de informații ce au fost analizate, prin Deciziile ANCOM nr. 787/22.11.2022, nr. 167/23.03.2023 și nr. 534/21.07.2023, termenul de soluționare a litigiului a fost prelungit în mod succesiv până la data de 23 noiembrie 2023.

La data de 21 august 2023, Comisia a transmis părților soluția preliminară⁶ și le-a pus în vedere că, potrivit dispozițiilor art. 17 alin. (2) din Decizia președintelui ANCOM nr. 1171/2016, oricare dintre părți poate formula, în termen de cel mult 5 zile de la data comunicării soluției preliminare, observații motivate care vor fi transmise Comisiei. Ca urmare a acestui demers, în datele de 25 august 2023⁷, respectiv 28 august 2023⁸, părțile au transmis observațiile lor cu privire la soluția preliminară.

La data de 25 octombrie 2023, în temeiul dispozițiilor art. 19 alin. (2) din Decizia președintelui ANCOM nr. 1171/2016, Comisia a prezentat președintelui ANCOM raportul privind soluționarea litigiului dintre OROC și DEO.

II. Aspecte procedurale

În deschiderea primei ședințe cu părțile, ce a avut loc la data de 26 septembrie 2022⁹, după o serie de precizări prealabile cu privire la specificul procedurii de soluționare a litigiilor de către ANCOM în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 159/2016¹⁰ și ale Deciziei președintelui ANCOM nr. 1171/2016,

³ Prin adresele înregistrate la ANCOM cu nr. SC-35951/14.12.2022, respectiv nr. SC-DJ-35952/14.12.2022;

⁴ Prin adresele înregistrate la ANCOM cu nr. e-SC-425/15.03.2023, respectiv nr. e-SC-436/15.03.2023;

⁵ Prin adresele înregistrate la ANCOM cu nr. e-SC-1327/15.05.2023, respectiv nr. e-SC-1328/15.05.2023;

⁶ O formă confidențială comunicată către DEO, înregistrată la ANCOM cu nr. SC-DJ-18949/21.08.2023, și o formă neconfidențială comunicată către OROC, înregistrată la ANCOM cu nr. SC-DJ-18947/21.08.2023

⁷ Observațiile OROC, înregistrate la ANCOM cu nr. SC-19514/28.08.2023

⁸ Observațiile DEO, înregistrate la ANCOM cu nr. SC-19620/28.08.2023

⁹ Dezbaterile din cadrul acestei ședințe au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-29971/20.10.2022

¹⁰ privind regimul infrastructurii fizice a rețelilor de comunicații electronice, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru reducerea costului instalării rețelilor de comunicații electronice

Comisia s-a pronunțat cu privire la caracterul confidențial¹¹ al documentelor atașate de DEO la răspunsul la sesizarea de litigiu, ținând cont, în același timp, și de notele scrise depuse de OROC și înregistrate la ANCOM cu nr. SC-26884/22.09.2022.

Astfel, în ceea ce privește anexele nr. 7¹² și nr. 9¹³, Comisia a precizat ca acestea nu vor fi luate în considerare la soluționarea litigiului dintre OROC și DEO, având în vedere că vizează un alt litigiu, independent de cel aflat în fața ANCOM, supus spre soluționare Curții de Apel București, drept urmare nu vor fi comunicate reclamantei.

În ceea ce privește anexele nr. 11¹⁴, nr. 12¹⁵ și nr. 13¹⁶, ca urmare a precizărilor Comisiei privind necesitatea comunicării către reclamantă a documentului intitulat „Fundamentarea tarifelor privind exercitarea dreptului de acces pe infrastructura DEO pentru rețele de comunicații electronice” (denumit în continuare Studiul ✂/Raportul ✂), realizat în februarie 2021 de către ✂ pentru DEO, precum și a susținerilor OROC privind necesitatea comunicării anexelor menționate în vederea asigurării dreptului său la apărare¹⁷, pârâta a solicitat termen până la data de 30 septembrie 2022 pentru a revizui și a retrimite forma confidențială și neconfidențială a Studiului ✂ (forma integrală), a modelului de calcul folosit de consultant pentru a determina tariful de acces practicat de DEO în relația cu furnizorii de rețele publice de comunicații electronice, precum și a Hotărârilor Directoratului DEO nr. 4/19.03.2021 și nr. 28/30.12.2021.

În continuarea ședinței, Comisia a solicitat OROC să justifice care este interesul personal raportat la solicitarea acesteia ca ANCOM să stabilească tariful de acces la infrastructura fizică a DEO atât pentru joasă tensiune, cât și pentru medie și înaltă tensiune, având în vedere că, în prezent, potrivit Contractului ✂ nr. 20.1.AG.481/21.02.2022 (denumit în continuare Contractul), reclamanta are închiriați numai stâlpi de joasă tensiune.

Față de solicitarea Comisiei, reclamanta a precizat că în prevederile art. 31 din Contract au fost incluse toate tarifele, inclusiv pentru medie și înaltă tensiune. Astfel, OROC consideră că pârâta ar trebui să modifice, ca urmare a deciziei de soluționare a litigiului emise de ANCOM, toate clauzele din Contract referitoare la tarife, nu numai pe cele referitoare la joasă tensiune. De asemenea, aceasta a menționat că, potrivit art. 31 alin. (3) din Contract, ✂, iar aceasta din urmă are tarife stabilite atât pentru joasă tensiune, cât și pentru medie și înaltă tensiune. Mai mult, OROC consideră că DEO ar trebui să fie obligată să respecte prevederile contractuale, respectiv art. 31 alin. (3), care reflectă voința și înțelegerea părților la data semnării Contractului, reprezentând legea părților. Totodată, OROC a precizat că, în viitorul apropiat, solicitarea accesului pe stâlpii de medie și joasă tensiune nu este exclusă.

¹¹ Caracterul confidențial al anexelor nr. 7, 9, 11, 12 și 13 la răspunsul la sesizarea OROC, transmis de DEO și înregistrat la ANCOM cu nr. SC-21586/08.08.2022, a fost motivat prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-23042/22.08.2022

¹² Plângere prealabilă privind revocarea Deciziei Președintelui ANCOM nr. 156/2022 privind tarifele orientative pentru accesul la stâlpii operatorilor de rețea și cererea de chemare în judecată având ca obiect anularea Deciziei Președintelui ANCOM nr. 156/2022, formulată în contradictoriu cu ANCOM

¹³ Punctul de vedere al ANCOM cu privire la plângerea prealabilă formulată de DEO privind revocarea Deciziei Președintelui ANCOM nr. 156/2022

¹⁴ Documentul intitulat „Fundamentarea tarifelor privind exercitarea dreptului de acces pe infrastructura DEO pentru rețelele de comunicații electronice”- Studiul ✂

¹⁵ Hotărârea Directoratului DEO nr. 4/19.03.2021

¹⁶ Hotărârea Directoratului DEO nr. 28/30.12.2021

¹⁷ A se vedea în acest sens și Notele scrise depuse de OROC și înregistrate la ANCOM cu nr. SC-26884/22.09.2022

În replică, DEO a precizat că art. 31 alin. (3) din Contract se referă la tarifele unitare, iar Decizia președintelui ANCOM nr. 156/2022 nu prevede tarife fixe, ce sunt obligatorii a fi aplicate. De asemenea, pârâta a precizat că, din însăși opinia ANCOM, exprimată prin Referatul de aprobare a Deciziei președintelui ANCOM nr. 156/2022, rezultă faptul că, în cazul în care un operator de rețea se află în imposibilitatea acoperirii costurilor de acces, conform art. 19 alin. (2) din Legea nr. 159/2016, acesta poate justifica practicarea unui tarif de acces mai mare, iar documentele ce urmează a fi comunicate până la data de 30 septembrie 2022 de către pârâtă au exact acest scop justificativ.

Raportat la susținerile părților, Comisia a clarificat faptul că legislația specială, respectiv Legea nr. 159/2016, prin dispozițiile art. 36 alin. (2), prevede că „*în situația în care, în cadrul unui litigiu, ANCOM impune părților aplicarea unor tarife, stabilirea acestora se realizează cu respectarea, în mod corespunzător, a prevederilor art. 19 alin. (2)*”. Drept urmare, ANCOM nu poate impune pârâtei practicarea unui tarif de acces dacă nu se asigură că acesta respectă prevederile art. 19 alin. (2) din actul normativ precizat.

În cadrul ședinței din data de 11 ianuarie 2023¹⁸, Comisia a considerat oportun să atragă atenția părților asupra prevederilor art. 19 alin. (4) din Legea nr. 159/2016, care, în opinia sa, reprezintă o restrângere a principiului libertății contractuale, exprimată juridic ca libertatea oricărei părți de a încheia sau nu un contract, deoarece un operator de rețea nu are dreptul, cu excepția cazurilor stabilite în mod expres de legiuitor, să refuze *de plano* o solicitare privind acordarea accesului la infrastructura sa fizică și, implicit, încheierea unui contract în acest sens. Totodată, Comisia a precizat că, atâta timp cât nu este incident unul dintre cazurile de refuz prevăzute expres și limitativ de dispozițiile art. 19 alin. (4) din Legea nr. 159/2016, operatorul de rețea este obligat să permită accesul la infrastructura fizică pe care o deține oricărui furnizor care solicită, în conformitate cu prevederile legale, accesul în vederea construirii, instalării, întreținerii, înlocuirii sau mutării unor elemente ale rețelelor publice de comunicații electronice.

În deschiderea ședinței din data de 28 martie 2023¹⁹, Comisia a precizat că pârâta a depus, înainte de începerea ședinței de litigiu, prin intermediul poștei electronice, mai multe documente, printre care și „Activity Based Costing Model DEO - manual utilizare v3”²⁰, într-o formă neconfidențială ce poate fi comunicată și reclamantei. Ca urmare a confirmării primite din partea DEO cu privire la faptul că toate documentele pot fi comunicate reclamantei în forma în care au fost depuse la dosarul cauzei²¹, Comisia a pus în vedere OROC că acestea îi vor fi comunicate după încheierea ședinței de litigiu, iar termenul acordat pentru a le analiza și a depune un punct de vedere va fi 21 aprilie 2023.

În continuarea ședinței, Comisia a pus în discuția părților cererile de probe depuse la dosarul cauzei atât de către pârâtă²², cât și de către reclamantă²³. Astfel, în ceea ce privește solicitarea părților de a dispune administrarea înscrisurilor aflate la dosarul cauzei, precum și a celor a căror necesitate va reieși în continuare din dezbateri, Comisia a precizat că proba cu înscrisuri a fost solicitată și prin

¹⁸ Dezbaterile din cadrul acestei ședințe au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ3579/10.02.2023

¹⁹ Dezbaterile din cadrul acestei ședințe au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. e_SC_1220/27.04.2023

²⁰ Manual de utilizare a modelului de alocare a costurilor pe activități

²¹ Cu precizarea că documentele depuse sunt strict în vederea soluționării litigiului și nu trebuie divulgate niciunui tert

²² Nota de probe înregistrată la ANCOM cu nr. SC-714/11.01.2023

²³ Cererea de probe și răspuns la cererea de probe depusă de către DEO la termenul din data de 11.01.2023, înregistrată la ANCOM cu nr. SC-2081/27.01.2023

sesizarea de litigiu, respectiv prin răspunsul la aceasta și că, astfel cum rezultă din prevederile art. 254 alin. (2) pct. 2 CPC, părțile pot depune acele înscrisuri care reies din cercetarea cauzei și a căror necesitate nu putea fi prevăzută de părți prin sesizarea de litigiu, respectiv răspunsul la aceasta. Drept urmare, în măsura în care nu s-a dispus altfel, înscrisurile depuse la dosarul cauzei, până la închiderea dezbaterilor, vor fi avute în vedere la soluționarea litigiului.

În ceea ce privește administrarea probei cu expertiză în specialitatea contabilitate-audit financiar, Comisia, analizând susținerile părților referitoare la cererile de probe și la faptul că rolul acesteia este asemănător instanței de judecată, a precizat că procedura de soluționare a litigiilor în fața ANCOM se completează cu prevederile Codului de Procedură Civilă numai în măsura în care specificul activității administrativ-jurisdicționale a ANCOM permite acest lucru și legislația specială nu prevede altfel, or, în situația de față, art. 36 alin. (1) și (2) din Legea nr. 159/2016 atribuie în sarcina ANCOM competența de a stabili tarifele de acces cu respectarea, în mod corespunzător, a prevederilor art. 19 alin. (2) din același act normativ. Totodată, deși Decizia președintelui ANCOM nr. 1171/2016 permite Comisiei cooptarea unor experți externi, atunci când consideră necesar, în cazul de față există expertiza necesară soluționării litigiului chiar în cadrul Comisiei. De asemenea, Comisia a apreciat că, prin soluționarea obiectului litigiului, care se regăsește chiar la punctul nr. 3 de la lit. b) din Nota de probe depusă de DEO, vor reieși și răspunsurile la punctele 1 și 2 de la lit. b) din același document. Drept urmare, Comisia a respins proba cu expertiză în specialitatea contabilitate-audit financiar ca nefiind necesară cauzei.

În cadrul aceleiași ședințe, Comisia, raportat la argumentele aduse de părți cu privire la cheltuielile comune, a precizat că va lua în considerare acele înscrisuri pe care DEO a înțeles să le depună în susținerea alocării unei anumite ponderi din costurile comune în tariful de închiriere stâlpi. În ceea ce privește costurile directe, Comisia a precizat că OROC va decide dacă își mai menține poziția exprimată atât în cererea de probe, cât și în cadrul ședinței de litigiu, cu privire la necesitatea depunerii de documente suplimentare de către pârâtă, în vederea justificării modului de alocare a acestora, după analizarea documentelor depuse de DEO înainte de începerea ședinței de litigiu, ce îi vor fi comunicate după încheierea ședinței de litigiu.

De asemenea, având în vedere că, prin cererea de probe, OROC a solicitat să i se comunice atât documentul „Activity Based Costing Model DEO- manual utilizare v3”, cât și celelalte fișiere suplimentare puse la dispoziția Comisiei de către DEO și care explică ori justifică calculele efectuate, Comisia a precizat că reclamantei i se va comunica Manualul de utilizare în forma depusă de DEO la dosarul cauzei înainte de începerea ședinței de litigiu, însă, în ceea ce privește Modelul de alocare a costurilor și fișierele suport, având în vedere că acestea conțin informații cu privire la întreaga activitate a DEO și nu doar la activitatea de închiriere stâlpi, informații considerate confidențiale de către pârâtă, acestea vor rămâne în continuare numai la dispoziția Comisiei.

În cadrul ședinței din data de 15 mai 2023²⁴, Comisia, analizând susținerile părților cu privire la tardivitatea documentelor depuse de DEO în datele de 28.03.2023 și 19.04.2023, a menționat că, deși OROC nu a înțeles să invoce excepția tardivității, apreciază că documentele depuse de DEO nu sunt tardive și vor rămâne câștigate cauzei, fiind util a fi supuse analizei Comisiei în vederea pronunțării acesteia pe obiectul sesizării OROC.

²⁴ Dezbaterile din cadrul acestei ședințe au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. e_SC_1984/06.06.2023

De asemenea, în cadrul aceleiași ședințe, în ceea ce privește mențiunea OROC²⁵ de a solicita DEO depunerea contractelor individuale de muncă pentru angajații ale căror costuri salariale sunt atribuite direct activității de închiriere stâlpi, Comisia a clarificat că nu consideră necesară depunerea acestor documente, ele nefiind în măsură să aducă alte elemente de noutate față de probele depuse deja de părțile.

III. Susținerile părților

III. A. Susținerile reclamantei

În susținerea demersului său în fața ANCOM, reclamanta a subliniat, în cuprinsul sesizării, că la data de 22 ianuarie 2020, între OROC și DEO s-a încheiat Contractul nr. 20.1.AG.263, privind folosirea temporară a stâlpilor liniilor electrice aeriene (LEA) ca suport pentru rețelele de comunicații electronice din județele Argeș, Dolj, Gorj, Mehedinți, Teleorman, Olt, Vâlcea (tarifele solicitate de DEO fiind în quantum de ✂lei/circuit/stâlp/lună fără TVA pentru JT, ✂lei/circuit/stâlp/lună fără TVA pentru MT, ✂lei/circuit/km/lună fără TVA pentru ÎT, respectiv, pentru plata în avans, ✂lei/circuit/stâlp/lună fără TVA pentru JT, ✂lei/circuit/stâlp/lună fără TVA pentru MT, ✂lei/circuit/km/lună fără TVA pentru ÎT). Valabilitatea inițială a acestuia era stabilită până la data de 31 decembrie 2020 și a fost prelungită, prin Actul adițional nr. 1 din data de 7 ianuarie 2021, până la data de 31 decembrie 2021.

În perioada 6 decembrie 2021 - 1 februarie 2022, părțile au purtat discuții, atât prin corespondență, cât și fizic, cu privire la încheierea unui nou contract și la tarifele aplicabile conform acestuia, OROC propunând aplicarea tarifelor orientative propuse de ANCOM prin proiectul de decizie privind tarifele orientative pentru accesul la stâlpii operatorilor de rețea, supus consultării publice la data de 27 septembrie 2021, propunere refuzată de DEO.

În data de 21 februarie 2022, având în vedere, conform susținerilor reclamantei, inițierea de către DEO a dezafectării rețelei de comunicații a OROC, aceasta s-a văzut nevoită să ajungă la un acord temporar cu DEO (prin semnarea Contractului ✂ nr. 20.1.AG.481/21.02.2022), cu menținerea provizorie a tarifului solicitat de către aceasta din urmă (în quantum de ✂ lei/circuit/stâlp/lună fără TVA pentru JT, ✂ lei/circuit/stâlp/lună fără TVA pentru MT, ✂ lei/circuit/km/lună fără TVA pentru ÎT, respectiv, pentru plata în avans, ✂ lei/circuit/stâlp/lună fără TVA pentru JT, ✂ lei/circuit/stâlp/lună fără TVA pentru MT, ✂ lei/circuit/km/lună fără TVA pentru ÎT), până când ANCOM va emite fie decizia privind tarifele orientative conform art. 23 din Legea nr. 159/2016, fie decizia de soluționare a unui eventual litigiu dintre părți cu privire la tariful aplicabil²⁶. Cu toate acestea, în urma intrării în vigoare, la data de 31 martie 2022, a Deciziei președintelui ANCOM nr. 156/2022 privind tarifele orientative pentru accesul la stâlpii operatorilor de rețea, părțile a refuzat aplicarea tarifelor din decizia menționată, invocând faptul că decizia ANCOM a fost emisă cu încălcarea prevederilor art. 19 alin. (2) din Legea nr. 159/2016, motiv pentru care a contestat-o în instanță, solicitând anularea acesteia.

Din sesizarea reclamantei reiese că aspectele de mai sus constituie chiar sursa neînțelegerilor dintre părți, OROC precizând că „*disputa părților privind tariful de acces a fost generată de refuzul DEO*

²⁵ Cererea de probe și răspuns la cererea de probe depusă de către DEO la termenul din data de 11.01.2023, înregistrată la ANCOM cu nr. SC-2081/27.01.2023

²⁶ A se vedea în acest sens dispozițiile art. 31 alin (3) din Contractul ✂ nr. 20.1.AG.481/21.02.2022

*de a aplica în relația contractuală cu OROC metodologia stabilită de ANCOM prin proiectul de Decizie emis de ANCOM și supus consultării publice cu privire la tarifele recomandate de acces la infrastructură, precum și refuzul DEO de a avea în vedere tarifele reflectate în respectivul proiect de Decizie*²⁷(ulterior, în Decizia președintelui ANCOM nr. 156/2022).

OROC a mai arătat că, deși au purtat numeroase discuții, părțile nu au ajuns la o înțelegere cu privire la tarifele ce ar trebui să se aplice relației lor contractuale, tarifele propuse de DEO fiind considerate neconforme cu criteriile legale, netransparente și neobiective de către OROC, astfel încât aceasta din urmă a decis să se adreseze ANCOM în vederea soluționării diferendului.

În deschiderea ședinței din data de 11 ianuarie 2023²⁸, Comisia a comunicat reclamantei notele de ședință depuse de DEO la dosarul cauzei²⁹ în aceeași dată (denumite în continuare Note de ședință), OROC solicitând un termen pentru a lua la cunoștință conținutul acestora. De asemenea, OROC a mai precizat că, în urma analizării documentelor ce i-au fost comunicate, inclusiv Studiul Ș, în vederea respectării dreptului la apărare, consideră că este necesar să i se pună la dispoziție câteva informații suplimentare, în special fișierul numit „Manual de utilizare a modelului de alocare a costurilor pe activități”, fără de care nu poate verifica cheile de alocare și modalitatea prin care au fost obținute cifrele enumerate în documentele comunicate.

Raportat la susținerile pârâtei referitoare la faptul că sesizarea reclamantei s-a întemeiat pe art. 19 alin. (7)³⁰ din Legea nr. 159/2016, articol care face referire la un contract aflat în desfășurare, iar la momentul ședinței contractul semnat de părți este încetat, OROC a precizat că, în opinia sa, art. 19 alin. (7) din Legea nr. 159/2016 vizează ipoteza în care există acces, dar este o neînțelegere asupra termenilor și condițiilor acestui acces, fiind irelevant dacă există sau nu un contract scris în acest sens³¹.

În replică față de susținerile DEO privind includerea în costul de închiriere a stâlpului a unei părți din costurile aferente activităților conexe, OROC a precizat că, în opinia sa, procentul de atribuire a acestor costuri nu ar trebui să fie mai mare de 3%, deoarece, prin raportare la prevederile art. 20 din Metodologia de stabilire a tarifelor pentru serviciul de distribuție a energiei electrice aprobată prin Ordinul Autorității Naționale de Reglementare în domeniul Energiei (ANRE) nr. 169/2018 (denumit în continuare Ordinul ANRE nr. 169/2018), pentru alocarea costurilor comune între activitățile reglementate și nereglementate, operatorul de distribuție aplică pentru fiecare categorie de costuri comune o cheie de alocare a acestora între activitățile identificate, egală cu raportul dintre veniturile aferente unei activități în total venituri realizate, iar din documentația pusă la dispoziție de DEO această cheie rezultă a fi 3%. De asemenea, OROC a mai menționat că nu a identificat în legislația ANRE o altă cheie de alocare pentru costurile comune, în ceea ce privește activitățile nereglementate.

Ca urmare a faptului că pârâta a susținut că există și alte chei de alocare, în afară de cea identificată de OROC, reclamanta a precizat că disputa dintre cele două societăți derivă tocmai din

²⁷ A se vedea în acest sens și Notele scrise depuse de OROC și înregistrate la ANCOM cu nr. SC-26884/22.09.2022

²⁸ Dezbaterile din cadrul acestei ședințe au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. SC_DJ_3579/10.02.2023

²⁹ Înregistrate la ANCOM cu nr. SC-657/11.01.2023

³⁰ „În situația în care părțile unui contract de exercitare a dreptului de acces la infrastructura fizică a operatorilor de rețea nu ajung la un acord cu privire la modificarea clauzelor contractuale privind modalitățile și condițiile, inclusiv cele tarifare, în care se realizează accesul la infrastructura fizică deținută în proprietate, administrare sau concesiune de către operatorii de rețea [...], oricare dintre acestea poate sesiza ANCOM în vederea soluționării litigiului [...].”

³¹ argumente suplimentare cu privire la valabilitatea Contractului au fost aduse de OROC și prin Notele scrise înregistrate la ANCOM cu nr. SC-2080/27.01.2023

faptul că DEO, contrar prevederilor art. 23 din Legea nr. 159/2016, nu ține cont în cel mai înalt grad de tarifele orientative emise de către ANCOM. Astfel, fără a demonstra în prealabil că folosind metodologia de calcul dezvoltată de ANCOM costurile nu îi sunt acoperite, pârâta a utilizat un alt model de calcul. În opinia OROC, metodologia de calcul dezvoltată de DEO nu este cea la care trebuie să se raporteze, având în vedere că, în piață, ceilalți operatori de rețele folosesc metodologia dezvoltată de ANCOM, drept urmare utilizarea mai multor metodologii de calcul poate da naștere unei distorsiuni în piață.

De asemenea, raportat la susținerile pârâtei cu privire la faptul că Decizia președintelui ANCOM nr. 156/2022 a fost atacată, OROC a precizat că este irelevant faptul că această decizie a fost atacată, aceasta fiind un act administrativ executoriu a cărui aplicare nu a fost suspendată de către instanță, drept urmare își produce efectele în continuare. Mai mult, reclamanta a considerat că obligativitatea raportării la prevederile Deciziei nr. 156/2022 derivă nu numai din calitatea acesteia de act administrativ executoriu, dar și din prevederile art. 23 din Legea nr. 159/2016, care nu a fost respectat de către DEO. De asemenea, în ceea ce privește modelul de calcul, OROC a menționat că ANCOM a precizat clar, în fragmentul din Referatul de aprobare al Deciziei nr. 156/2022 citat de DEO³² în cadrul ședinței, că se aplică metodologia din decizia menționată, iar, în măsura în care tarifele calculate conform acesteia nu acoperă costurile, se poate veni cu o altă justificare obiectivă, transparentă etc.

În continuarea ședinței, OROC a pus în discuție cheltuielile de audit care, în opinia sa, sunt mult prea mari raportate la cifra de afaceri a pârâtei și la procentul de \approx %, cât consideră a fi cheia de alocare pentru activitatea de închiriere stâlpi, potrivit metodologiei ANRE.

Mai departe, în ceea ce privește cheltuielile cu amortizarea, OROC a precizat că, așa cum și-a exprimat și anterior opinia, se realizează poziției ANCOM, exprimată cu ocazia emiterii Deciziei nr. 156/2022, în sensul că această amortizare nu trebuie inclusă în tariful de închiriere stâlpi.

Totodată, ca urmare a susținerii pârâtei cu privire la faptul că cheltuielile cu amortizarea incluse în BAR-ul³³ aferent anului 2005 sunt nerecuperate, OROC a considerat că DEO ar trebui să demonstreze că această sumă este nerecuperată și că trebuie recuperată prin tariful de închiriere stâlpi în proporție de \approx %, așa cum rezultă din documentele puse la dispoziție, și nu \approx %, așa cum ar rezulta aplicând metodologia ANRE.

În cadrul ședinței din data de 28 martie 2023³⁴, în replică la susținerile pârâtei privind necesitatea probei cu expertiză în specialitatea contabilitate-audit financiar, OROC a precizat că își menține opinia exprimată prin răspunsul³⁵ la cererea de probe depusă de DEO și a solicitat respingerea probei cu expertiză, aceasta nefiind necesară sau utilă cauzei, având în vedere că ceea ce solicită DEO să se transfere unui expert independent ar fi chiar analiza și calculele ce trebuie efectuate de către Comisia de soluționare a litigiului. Reclamanta a precizat că legislația în domeniu stabilește în sarcina ANCOM să calculeze tariful aferent activității de închiriere stâlpi ce trebuie practicat între părți,

³² „în situația în care un operator de rețea poate fundamenta, cu argumente obiective și fundamentate strict pe informații extrase din situațiile financiare și alte raportări reglementate, după caz, faptul că nivelul tarifelor orientative nu îi acoperă costurile de furnizare a serviciului de acces la stâlpi, acesta poate justifica astfel un tarif de acces mai mare, pe care îl va putea practica în raporturile sale contractuale cu furnizorii de rețele publice de comunicații electronice.”

³³ Baza reglementată a activelor

³⁴Dezbaterile din cadrul acestei ședințe au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. e_SC_1220/27.04.2023

³⁵ Note scrise cu privire la Notele scrise depuse de către DEO la termenul din data de 11.01.2023, înregistrate la ANCOM cu nr. SC-2080/27.01.2023

autoritatea având în acest sens și instrumentele, și experții necesari să efectueze astfel de calcule. Drept urmare, nu este necesară cooptarea unui expert independent pentru a îndeplini atribuțiile ANCOM.

Ca răspuns la solicitarea Comisiei adresată reclamantei de a-și motiva susținerea privind necesitatea depunerii contractelor individuale de muncă ale angajaților DEO care se ocupă de activitatea de închiriere stâlpi, reclamanta a precizat că din documentele respective ar trebui să reiasă dacă anumiți angajați sunt alocați exclusiv activității de închiriere stâlpi sau, dacă nu sunt alocați exclusiv, atunci în ce proporție sunt. De asemenea, a precizat că dorește a fi depuse nu numai contractele individuale de muncă, respectiv fișele de post, ci toată documentația care justifică alocarea costurilor cu personalul, respectiv proporția alocării acestora, pentru a verifica dacă acestea pot fi catalogate ca fiind costuri directe sau nu.

În ceea ce privește cheltuielile comune, OROC a precizat că, așa cum a arătat atât prin cererea de probe, cât și prin celelalte documente depuse la dosarul cauzei, cheltuielile catalogate de DEO ca fiind comune nu se justifică a fi atribuite activității de închiriere stâlpi. Mai exact, DEO nu a demonstrat legătura de cauzalitate și proporționalitate între cheltuielile considerate comune și activitatea de închiriere stâlpi.

Raportat la precizările DEO referitoare la faptul că orice angajat implicat în întreținerea, controlul, urmărirea, înregistrarea etc. infrastructurii fizice de stâlpi, folosită pentru instalarea rețelelor publice de comunicații electronice, presupune efectuarea în fundal a unor cheltuieli, OROC a precizat că metodologia ANRE permite includerea anumitor costuri numai dacă acestea sunt eficiente, iar neaprobarea de către ANRE a includerii anumitor costuri în tariful de distribuție, ca nefiind eficiente, nu poate conduce la introducerea acestora în tariful de închiriere stâlpi.

În cadrul ședinței din data de 15 mai 2023³⁶, întrebată de Comisie dacă înțelege să invoce excepția tardivității față de documentele depuse de DEO în data de 19.04.2023, OROC a precizat că, din punctul său de vedere, în mod cert corespondența și documentele depuse de pârâtă atât la data de 28.03.2023, cât și la data de 19.04.2023, puteau fi depuse cu mult înainte, având în vedere că, atât prin cererea de probe depusă de reclamantă³⁷, cât și în cadrul discuțiilor referitoare la probe, s-a solicitat depunerea tuturor înscrisurilor care demonstrează cheltuielile salariale. De asemenea, a considerat că aceste documente nu sunt concludente și nu justifică alocarea integrală a costurilor aferente celor \times angajați activității de închiriere stâlpi, din contră, demonstrează că aceste persoane aveau doar marginal și atribuții privind această activitate. Cu toate acestea, reclamanta a precizat că lasă la aprecierea Comisiei aceste aspecte.

Totodată, OROC a reiterat faptul că, în opinia sa, documentele depuse de DEO înainte de ședința din data de 28.03.2023 și ulterior acesteia nu sunt în măsură să justifice alocarea integrală a costurilor salariale, aferente celor \times persoane, activității de închiriere stâlpi, ci eventual o alocare parțială, ca urmare a unei implicări marginale în activitatea de închiriere stâlpi, pe baza cheii de alocare folosite de ANCOM și dezvoltate în cadrul metodologiei ce a stat la baza Deciziei președintelui ANCOM nr. 156/2022.

³⁶Dezbaterile din cadrul acestei ședințe au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. e_SC_1984/06.06.2023

³⁷Înregistrată la ANCOM cu nr. SC-2081/27.01.2023

Raportat la susținerile DEO cu privire la faptul că din fișele de post depuse la dosarul cauzei rezultă că nu poate fi vorba de o implicare marginală în activitatea de închiriere stâlpi a respectivilor angajați, OROC a precizat că din fișele de post depuse rezultă că fiecare angajat are între 20-40 atribuții, dintre care doar una legată de activitatea de închiriere de stâlpi, tocmai raportat la acest aspect rezultă că nu se justifică alocarea integrală a costurilor salariale acestei activități.

De asemenea, ca urmare a susținerii pârâtei potrivit căreia în fișele de post sunt menționate toate activitățile care pot fi desfășurate la un moment dat de persoana respectivă, indiferent de ponderea fiecărei activități, OROC a precizat că în fișa postului nu ar trebui trecute alte activități față de cele care se solicită a fi îndeplinite de acel angajat, având în vedere că activitatea sa este evaluată prin raportare la acestea.

Totodată, OROC a adăugat că dorește să sublinieze că s-a adresat ANCOM cu această dispută după o corespondență foarte lungă cu DEO și încercări repetate de a purta discuții. De asemenea, a menționat că a înțeles să își întemeieze acțiunea pe art. 19 alin. (7) din Legea nr. 159/2016 deoarece întreaga dispută a plecat de la interpretarea și neaplicarea prevederilor art. 31 alin. (3)-(3.1) din Contract, X. În opinia sa, prevederile art. 31 alin. (3) nu sunt condițional-optative, X, drept urmare solicită obligarea DEO la aplicarea contractului, X. În acest sens, reclamanta a argumentat și prin faptul că, deși, la momentul semnării contractului, pârâta deținea Studiul X, care în opinia DEO îi justifică tarifele aplicate, și se preconiza deja emiterea deciziei ANCOM privind tarifele orientative, X.

În continuare, în cadrul aceleiași ședințe, OROC a precizat, că în opinia sa, metodologia aferentă Studiului X³⁸ ar fi putut să funcționeze ca justificare a tarifului aplicat până la data emiterii deciziei ANCOM privind tarifele orientative, când s-a stabilit o metodologie pe baza căreia oricare dintre operatorii de rețea trebuie să își recalculeze tarifele de închiriere stâlpi. O eventuală excepție de la metodologia menționată ar fi posibilă, în opinia reclamantei, numai în situația în care operatorul de rețea demonstrează că tarifele stabilite de ANCOM nu îi acoperă costurile și noile tarife propuse sunt calculate conform metodologiei menționate, aspecte care nu au fost demonstrate de pârâtă. Drept urmare, în opinia OROC, Comisia trebuie să verifice care sunt costurile alocabile activității de închiriere stâlpi și să calculeze, pe baza metodologiei stabilite de ANCOM, care ar fi acel tarif ce ar trebui practicat între părți.

Față de precizările DEO potrivit cărora Studiul X ține cont de metodologia ANCOM, OROC a menționat că nu se poate susține acest aspect, având în vedere că studiul a fost realizat în perioada 2019-2021, iar decizia ANCOM a fost emisă în anul 2022.

De asemenea, raportat la adresa DEO nr. RO10/65559 din 24.11.2022, prin intermediul căreia pârâta a solicitat reclamantei încheierea unui nou contract cu tarifele de închiriere stâlpi indexate, motivând că însăși Decizia președintelui ANCOM nr. 156/2022 prevede posibilitatea ca tarifele să fie indexate anual cu rata inflației, OROC a menționat că Decizia nr. 156/2022 nu poate fi aplicată parțial, pârâta trebuind să decidă dacă se raportează la ea sau nu.

În drept, reclamanta și-a întemeiat cererea pe dispozițiile Legii nr. 159/2016, ale Deciziei președintelui ANCOM nr. 1171/2016, ale Deciziei președintelui ANCOM nr. 156/2022, precum și orice alte prevederi legale incidente în cauză.

³⁸ Analiza studiului X a fost făcută de către reclamantă și prin Notele scrise, înregistrate la ANCOM cu nr. SC-35748/13.12.2022

III. B. Susținerile pârâtei

Prin răspunsul la sesizare, transmis prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-21586/08.08.2022, DEO a solicitat Autorității respingerea solicitării OROC privind stabilirea tarifului de acces la infrastructura fizică a pârâtei ca neîntemeiată.

În susținerea solicitării sale, pârâta a invocat că DEO a adus la cunoștința OROC faptul că tarifele de acces stabilite prin Contractul în vigoare (nr. 20.1.AG.481/21.02.2022) rămân aplicabile, acestea fiind stabilite printr-o metodologie bazată pe aplicarea corectă a costurilor aferente serviciului de închiriere stâlpi, printr-o alocare care ține cont de structura și gradul de încărcare al stâlpilor liniilor electrice aeriene, reclamanta beneficiind, totodată, de un discount pentru plata în avans. De asemenea, în justificarea deciziei sale de a nu aplica tarifele orientative, printre altele, DEO a susținut faptul că Decizia nr. 156/2022 este nelegală, fiind emisă cu încălcarea prevederilor legale aplicabile, respectiv cu încălcarea dispozițiilor art. 19 alin. (2) din Legea nr. 159/2016, menționând că din acest considerent a formulat plângere prealabilă, precum și acțiune în instanță prin care a solicitat anularea acesteia.

Totodată, DEO a menționat că ANCOM, prin precizările exprimate anterior³⁹, confirmă înțelegerea societății cu privire la faptul că tarifele prevăzute contractual pot fi mai mari decât cele din Decizia nr. 156/2022, în măsura în care operatorul de rețea poate fundamenta că tarifele orientative nu îi acoperă costurile de furnizare a serviciului de acces la stâlpi⁴⁰. În opinia DEO, tarifele prevăzute în contractul în vigoare sunt stabilite în baza unei metodologii care respectă întru totul prevederile legale incidente (inclusiv cele ale ANRE), motiv pentru care nu se impune modificarea tarifelor din cuprinsul contractului în vigoare.

În cadrul ședinței din data de 11 ianuarie 2023, ca urmare a solicitării OROC de a i se pune la dispoziție fișierul numit „Manual de utilizare a modelului de alocare a costurilor pe activități”, DEO a precizat că fișierul menționat conține informații cu privire la întreaga sa activitate, nu numai cu privire la închirierea de stâlpi, drept urmare acesta are caracter confidențial și va rămâne în continuare numai la dispoziția Comisiei.

De asemenea, pârâta a învederat Comisiei că reclamanta a supus spre soluționare litigiul în baza art. 19 alin. (7) din Legea nr. 159/2016, articol ce vizează existența unui contract aflat în desfășurare între părți, iar în acest caz, la data ședinței, contractul la care face referire sesizarea a încetat la data de 31 decembrie 2022. Totodată, DEO a precizat că, având în vedere că în data de 24 noiembrie 2022 a transmis OROC o notificare⁴¹, în sensul încheierii unui nou contract, în anumite condiții, la care nu a primit niciun răspuns, va trece la aplicarea celorlalte clauze din Contractul nr. 20.1.AG.481/21.02.2022.

În continuarea ședinței, raportat la solicitarea Comisiei de a menționa dacă categoriile de costuri enumerate la pagina 9⁴² din Notele de ședință depuse de pârâtă la data de 11.01.2023⁴³ reprezintă cheltuieli directe și dacă da, cum sunt atribuite, având în vedere că pârâta nu are centru de cost stâlpul, ci liniile electrice aeriene (LEA), DEO a precizat că acele costuri ce apar enumerate la pagina 9 în Notele de ședință menționate nu sunt cheltuieli directe, dar un procent din costul aferent lor intră în costul

³⁹ A se vedea Referatul de aprobare a Deciziei președintelui ANCOM nr. 156/2022 privind tarifele orientative pentru accesul la stâlpii operatorilor de rețea

⁴⁰ A se vedea pag. 13 din răspunsul la sesizare, depus de DEO și înregistrat la ANCOM nr. SC-21586/08.08.2022

⁴¹ Depusă la dosarul cauzei în data de 12.01.2023 și înregistrată la ANCOM cu nr. SC-808/12.01.2023

⁴² Respectiv costuri legate de: IT, resurse umane, achiziții, financiar, chirii spații, transport, team building, cheltuieli cu paza, cheltuieli cu reevaluarea activelor, cheltuieli cu serviciile TC (telecomunicații)

⁴³ Înregistrate la ANCOM cu nr. SC-657/11.01.2023

total al activității de închiriere stâlpi. Aceasta a mai precizat că, în cazul persoanelor care se ocupă exclusiv de închirierea stâlpilor, a încercat pe modelul de calcul să identifice costurile aferente lor, acelea fiind considerate cheltuieli directe, aferente activității de închiriere stâlpi. De asemenea, a menționat că la valoarea totală aferentă tuturor activităților și oamenilor care se ocupă strict de mentenanța rețelei de distribuție, utilizată în comun cu furnizorii de rețele publice de comunicații electronice, se aplică o cheie de alocare, astfel încât numai o mică parte din această valoare se atribuie către activitatea de închiriere stâlpi, iar costurile ce au fost transmise la ANRE pentru activitatea de distribuție nu se regăsesc și în activitatea de închiriere stâlpi. Totodată, a menționat că, din punctul de vedere al legislației secundare a ANRE, DEO este obligată să păstreze cheile de alocare și principiile de alocare pe toată perioada de reglementare, respectiv 2019-2023. Pârâta a mai precizat că Studiul X< vizează întreaga sa activitate, care conține atât activități reglementate, cât și activități nereglementate, nu numai activitatea de închiriere stâlpi.

În continuare, DEO a menționat că în costul de închiriere a stâlpului intră și o parte din costurile aferente activităților conexe, care, deși nu au legătură directă cu activitatea de închiriere a stâlpilor, nu pot fi dissociate de această activitate.

Raportat la susținerile OROC potrivit cărora cheia de alocare pentru costurile conexe ar trebui să fie X%, așa cum rezultă din metodologia ANRE, DEO a precizat că, potrivit calculelor sale, există și alte chei de alocare în afară de cea identificată de reclamantă și că modelul de alocare este transmis către ANRE și acceptat de către aceasta.

Față de cele susținute de OROC cu privire la faptul că disputa dintre cele două societăți derivă tocmai din faptul că DEO, contrar prevederilor art. 23 din Legea nr. 159/2016, nu ține cont în cel mai înalt grad de tarifele orientative emise de către ANCOM și că a dezvoltat un alt model de calcul fără a demonstra în prealabil că folosind metodologia de calcul dezvoltată de ANCOM costurile nu îi sunt acoperite, DEO a precizat că, așa cum a arătat și în răspunsul la sesizarea de litigiu, Decizia nr. 156/2022⁴⁴ a fost atacată în instanță de DEO, dosarul aflându-se, în acest moment, pe rolul Curții de Apel București. Totodată, DEO a menționat că însăși opinia ANCOM este că *„în situația în care un operator de rețea poate fundamenta, cu argumente obiective și fundamentate strict pe informații extrase din situațiile financiare și alte raportări reglementate, după caz, faptul că nivelul tarifelor orientative nu îi acoperă costurile de furnizare a serviciului de acces la stâlpi, acesta poate justifica astfel un tarif de acces mai mare, pe care îl va putea practica în raporturile sale contractuale cu furnizorii de rețele publice de comunicații electronice.”*⁴⁵ Astfel, aspectele semnalate atât prin răspunsul la sesizare, cât și prin Notele de ședință, vin să arate tocmai că DEO s-a bazat pe un studiu X<, pe o modalitate de calcul de acoperire a costurilor, astfel încât să fundamenteze necesitatea practicării unor tarife de acces mai mari.

De asemenea, pârâta a mai precizat că, având în vedere că la dosar există note de ședință depuse de OROC, bazate pe metodologia de calcul ce a stat la baza Deciziei nr. 156/2022, și note de ședință depuse de DEO, care sunt fundamentate pe studiul X<, precum și celelalte informații comunicate Comisiei și ținând cont atât de prevederile legislației ANCOM, care oferă posibilitatea cooptării unor consultanți, cât și de prevederile Codului de Procedură Civilă, cu care se completează

⁴⁴ Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 156/2022 privind tarifele orientative pentru accesul la stâlpii operatorilor de rețea (denumită în continuare Decizia nr. 156/2022)

⁴⁵ Citat din Referatul de aprobare a Deciziei președintelui ANCOM nr. 156/2022

aceasta, depune, în cadrul aceleiași ședințe, Nota de probe⁴⁶, în două exemplare, atât pentru reclamantă⁴⁷, cât și pentru Comisie, pentru a fi analizată de aceasta din urmă posibilitatea acceptării probei cu expertiză în specialitatea contabilitate-audit financiar, pentru a ajuta la tranșarea celor două opinii divergente.

În ceea ce privește aplicarea de către DEO a unui tarif de acces pe stâlpii acestuia de JT, de X lei/circuit/stâlp/lună fără TVA pentru plata anticipată a tarifului pe un an de zile, față de X lei/circuit/stâlp/lună fără TVA pentru plata lunară a tarifului, așa cum a reieșit din Studiul X, DEO a susținut că a aplicat această reducere pentru a veni în sprijinul operatorilor de comunicații, fiind vorba de un discount pentru plata aferentă unui an întreg. La întrebarea Comisiei dacă, în situația în care toți operatorii de comunicații ar plăti tariful în avans, ar rezulta că DEO ar înregistra pierderi din activitatea de închiriere stâlpi, răspunsul DEO a fost că nu, acest tarif fiind aplicat de DEO din 2 considerente: în primul rând pentru predictibilitate economică și în al doilea rând pentru a veni în sprijinul operatorilor de comunicații, acesta fiind un calcul DEO care, dacă face obiectul analizei ANCOM, va putea fi pus la dispoziție. La întrebarea Comisiei dacă tariful asigură cota de beneficiu de X% menționată în Notele de ședință, DEO a precizat că la nivelul anului 2019 aceasta era cota, însă anul 2019 (luna iulie) a fost anul în care s-au schimbat tarifele, trecându-se de la tarif pe stâlp rural și urban la tarif pe nivele de tensiune.

În legătură cu luarea în considerare, în cadrul Studiului X, a cheltuielilor de mentenanță din Macheta D.1.3, realizată pentru ANRE, la solicitarea Comisiei, DEO a precizat că acestea nu se găsesc în studiu așa cum apar în machetă, ci doar în calculul costurilor de inventariere pe JT și MT.

Ca urmare a punerii în discuție, de către OROC, a cheltuielilor de audit, DEO a precizat că acele cheltuieli reprezintă consultanță și audit, având în vedere că societatea întreprinde numai activități de execuție, X. De asemenea, a menționat că din totalul cheltuielilor cu activitatea de consultanță și management, aproximativ X% merg către activitatea de închiriere stâlpi.

Față de susținerile OROC cu privire la faptul că, așa cum susține și ANCOM, cheltuielile cu amortizarea nu ar trebui să se regăsească în tariful de închiriere stâlpi, DEO a precizat că ANCOM nu a afirmat niciodată că această cheltuială nu trebuie inclusă la modul general, ci în măsura în care este recunoscută în tariful de distribuție. În acest caz, pârâta a menționat că nu este vorba de o dublă recuperare a costurilor, având în vedere că numai ce nu este acceptat în tariful de distribuție se împarte, în vederea recuperării, între rețeaua de distribuție și activitatea de închiriere stâlpi.

Totodată, în cadrul aceleiași ședințe, la întrebarea Comisiei dacă cheltuielile cu amortizarea nerecuperate la care se referă DEO vizează numai un decalaj de durată în vederea recuperării (așa cum au susținut și în Notele de ședință, la pagina 10), DEO a afirmat că în anul 2005 BAR-ul a fost diferit, în sensul că nu s-au luat în considerare aceste cheltuieli, fiind costuri nerecunoscute, care nu se recuperează prin tariful de distribuție.

Față de afirmația OROC privind obligația pârâtei de a demonstra ca amortizarea inclusă în tariful de închiriere stâlpi ar trebui recuperată prin acesta în proporție de X%, așa cum rezultă din documentele puse la dispoziție, și nu în proporție de X%, așa cum ar rezulta aplicând metodologia ANRE, DEO a precizat că procentul de X% este pentru cheltuielile aplicate direct rețelei de distribuție. Astfel, din costurile totale se extrag cele aplicate direct rețelei de distribuție la care se aplică procentul

⁴⁶ Înregistrată la ANCOM cu nr. SC-714/11.01.2023

⁴⁷ comunicat reclamantei în ședință

de $\times\%$, iar pentru costurile aferente celorlalte activități se aplică procentul rezultat ca urmare a aplicării metodologiei ANRE.

În continuarea ședinței, Comisia a cerut lămuriri cu privire la răspunsul pârâtei la punctul 2 din solicitarea de informații a ANCOM nr. SC-DJ-29614/17.10.2022, prin care Comisia a solicitat DEO să clarifice dacă creșterea numărului de stâlpi de ÎT închiriați în 2019, față de 2018, s-a datorat închirierii altor stâlpi de către un nou furnizor de rețele de comunicații electronice sau este o suprapunere pe stâlpii deja închiriați.

Ca urmare a solicitării Comisiei, DEO a precizat că această creștere a numărului de stâlpi închiriați în anul 2019, raportat la anul 2018, se datorează închirierii unor stâlpi suplimentari către un nou furnizor de servicii de rețele publice de comunicații electronice și nu dublării numărului de circuite pe stâlpii deja închiriați.

Având în vedere că în modelul de calcul se stabilește un număr de \times stâlpi/km pentru ÎT, dar prin raportarea numărului total de stâlpi de ÎT la numărul de km al rețelei de ÎT reiese un număr de \times stâlpi/km, Comisia a solicitat DEO să clarifice acest aspect. Drept urmare, DEO a precizat că această medie se stabilește cu respectarea unei distanțe reglementate între stâlpi și poate diferi în funcție de felul stâlpului.

În continuarea ședinței, DEO, ca urmare a întrebării adresate de OROC cu privire la alocarea pe activitatea de închiriere stâlpi a unui procent de $\times\%$ din cheltuielile aferente salariilor, a precizat că în acest procent se regăsesc atât salariile persoanelor care se ocupă numai de activitatea închirierii de stâlpi, cât și procent din salariile celor care nu se ocupă numai de această activitate.

În cadrul ședinței din data de 28 martie 2023, având cuvântul asupra solicitării probei cu expertiză în specialitatea contabilitate-audit financiar⁴⁸, DEO a precizat că scopul final al expertizei este ca un expert independent să determine tarifele care ar acoperi costurile sale, generate de accesul furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice la infrastructura deținută de aceasta, raportat la situația economico-financiară a societății.

Mai departe, față de solicitarea OROC de a se respinge cererea de probe depusă de pârâtă, pe motiv că nu pot fi transferate unui expert independent chiar analiza și calculele stabilite de lege în sarcina Comisiei, DEO a precizat că, în acest caz, ANCOM, prin Comisia de soluționare a litigiului, joacă rolul instanței de judecată și, în mod similar procedurii desfășurate în fața instanței de judecată, are dreptul de a solicita toate probele pe care le consideră utile, concludente și pertinente cauzei, iar în acest caz implicarea unui expert care să își exprime părerea cu privire la modul de calcul al tarifului de închiriere este utilă cauzei. De asemenea, pârâta a precizat că, în opinia sa, obiectivele expertizei servesc cauzei și intră în aria de competență a unui expert, fără ca acesta să se substituie ANCOM sau ca autoritatea să fie obligată să țină cont de opinia acestuia.

Ca urmare a faptului că reclamanta a menționat că, raportat la cheltuielile comune, în opinia sa, pârâta nu a demonstrat legătura de cauzalitate și proporționalitate între acestea și activitatea de închiriere stâlpi, DEO a precizat că orice angajat implicat în întreținerea, controlul, urmărirea, înregistrarea etc. infrastructurii fizice de stâlpi, folosită pentru instalarea rețelelor publice de comunicații electronice, presupune efectuarea în fundal a unor cheltuieli.

Față de cele susținute de OROC cu privire la faptul că nu pot fi incluse în tariful de închiriere stâlpi acele costuri considerate de ANRE ca nefiind eficiente, prin neaprobarea includerii lor în tariful

⁴⁸ Solicitată prin Nota de probe înregistrată la ANCOM cu nr. SC-714/11.01.2023

de distribuție, DEO a precizat că reclamanta încearcă să inducă niște aspecte care nu sunt adevărate și a explicat deja în ședințele anterioare obligația de a elabora, din punctul de vedere al legislației ANRE, un model de calcul ce trebuie păstrat pe o perioadă de 5 ani.

În cadrul ședinței din data de 15 mai 2023, având cuvântul asupra Notei scrise depuse de OROC⁴⁹, prin intermediul căreia reclamanta a menționat, printre altele, că documentele depuse de pârâtă în data de 19.04.2023 sunt tardive, DEO a precizat că respectivele documente au rezultat din dezbateri, că vizează aspecte pe care Comisia i le-a pus în vedere și anume să depună acele documente care să justifice susținerile sale cu privire la faptul că anumite costuri/cheltuieli sunt corect alocate activității de închiriere stâlpi, drept urmare consideră că acestea trebuie să rămână câștigate cauzei.

În continuarea ședinței, având în vedere că OROC a menționat că, în opinia sa, documentele depuse de pârâtă nu sunt în măsură să justifice alocarea integrală a cheltuielilor salariale aferente celor ✕ angajați, ci eventual una marginală, DEO a precizat că, așa cum a menționat și cu alte ocazii, activitatea de distribuție a energiei electrice are un specific anume, este supusă unei metodologii de împărțire a costurilor impusă de ANRE, pe care sunt obligați să o respecte. Cu privire la implicarea marginală a celor ✕ angajați în activitatea de închiriere stâlpi, pârâta a precizat că din fișele de post, depuse la dosarul cauzei, rezultă clar că nu poate fi vorba despre o astfel de implicare, fiind oameni dedicați acestei activități.

Față de cele menționate de reclamantă raportat la fișele de post, respectiv că fiecare angajat are între 20-40 atribuții, dintre care doar una legată de activitatea de închiriere stâlpi, pârâta a precizat că în fișele de post se trec toate activitățile care pot fi desfășurate la un moment dat de persoana respectivă, indiferent de ponderea fiecărei activități.

În finalul ședinței, având în vedere întrebarea Comisiei referitoare la eventuale precizări suplimentare cu privire la obiectul litigiului, dar și raportat la susținerile reclamantei din cadrul aceleiași ședințe, DEO a precizat că solicită respingerea sesizării de litigiu, formulată de OROC, ca nefundamentată, având în vedere următoarele aspecte:

- art. 31 alin. (3) din Contract prevede posibilitatea modificării contractului, ✕. De asemenea, în opinia pârâtei, nu se pot ignora prevederile art. 19 alin. (2) din Legea nr. 159/2016, potrivit cărora tarifele de acces la infrastructură trebuie să asigure operatorului de rețea posibilitatea recuperării costurilor, luând în considerare anumite criterii precum investițiile din contribuții proprii efectuate pentru realizarea infrastructurii, costurile suportate cu furnizarea accesului, respectiv impactul accesului solicitat asupra planului de afaceri al operatorului;

- totodată, Decizia președintelui ANCOM nr. 156/2022, deși este în vigoare, este atacată de DEO, atât din punct de vedere al metodologiei, cât și al modelului de calcul, deoarece aceasta nu asigură posibilitatea operatorilor de rețea de a-și recupera integral costurile, fiind în contradicție cu prevederile art. 19 alin. (2) din Legea nr. 159/2016;

- de asemenea, prin Referatul de aprobare a Deciziei președintelui ANCOM nr. 156/2022 se precizează că *„în situația în care un operator de rețea poate fundamenta, cu argumente obiective și fundamentate strict pe informații extrase din situațiile financiare și alte raportări reglementate, după caz, faptul că nivelul tarifelor orientative nu îi acoperă costurile de furnizare a serviciului de acces la stâlpi, acesta poate justifica astfel un tarif de acces mai mare, pe care îl va putea practica în raporturile*

⁴⁹ Notă cu privire la înscrisurile suplimentare depuse de către DEO, înregistrată la ANCOM cu nr. SC-9373/20.04.2023, comunicată pârâtei prin intermediul poștei electronice în data de 25.04.2023

sale contractuale cu furnizorii de rețele publice de comunicații electronice.”Drept urmare, chiar și prin raportare la prevederile art. 31 alin. (3) din Contract, nu se poate conchide decât că pârâtei îi este permis să practice tarife de acces mai mari față de cele orientative, dacă ele sunt justificate;

- studiul X s-a realizat tocmai pentru ca pârâta să se alinieze la prevederile Legii nr. 159/2016, în vederea recuperării integrale a costurilor de exploatare și capital, conform art. 19 alin. (2), precum și a obținerii unui profit pe nivelul pieței, acesta fiind și scopul oricărei activități comerciale. Drept urmare, metodologia elaborată de DEO cu ajutorul consultantului X respectă întocmai prevederile art. 19 alin. (2) din Legea nr. 159/2016, fiind fundamentată pe o structură de costuri alocabilă strict activității de închiriere stâlpi, raportată la numărul de stâlpi fizic închiriați, luând în considerare particularitățile infrastructurii DEO, respectiv numărul mediu de circuite electrice, numărul mediu de circuite de comunicații electronice, în baza cărora au fost stabilite cheile de alocare pentru operatorul de rețea, respectiv pentru furnizorii de rețele publice de comunicații electronice, utilizatori ai infrastructurii DEO. De asemenea, modelul de calcul propus de DEO respectă și principiile avute în vedere la stabilirea tarifelor orientative, respectiv principiul cauzalității, principiul obiectivității și principiul proporționalității, principii prevăzute în Referatul de aprobare a Deciziei președintelui ANCOM nr. 156/2022. Totodată, atribuirea costurilor între activități este realizată conform metodologiei ANRE, iar înscrisurile depuse la dosarul cauzei probează algoritmi de calcul care stau la baza tarifelor prevăzute în contract.

În ceea ce privește amortizarea inclusă în tariful de închiriere, DEO a precizat că nu este vorba de amortizarea inclusă în tariful de distribuție. De asemenea, DEO a reiterat faptul că acele costuri care nu sunt recunoscute de ANRE în tariful de distribuție (ex. despăgubiri, cheltuieli nedeductibile ș.a.m.d.) nu sunt luate în calcul nici la stabilirea tarifului de închiriere stâlpi.

În continuare, ca urmare a solicitării de clarificări adresate de către Comisie cu privire la tariful de acces plătit în prezent de către reclamantă, DEO a confirmat că în acest moment reclamanta plătește tariful din Contract, aferent plății în avans pentru joasă tensiune, acesta fiind în vigoare (și anume X lei/circuit/stâlp/lună fără TVA - n.n.).

Raportat la adresa DEO nr. RO10/65559 din 24.11.2022⁵⁰, prin intermediul căreia pârâta a solicitat OROC încheierea unui nou contract cu tarifele de închiriere stâlpi indexate, DEO a precizat că însăși Decizia președintelui ANCOM nr. 156/2022 prevede, la art. 1, posibilitatea ca tarifele să fie indexate anual cu rata inflației.

IV. Opinia Comisiei

IV. A. Competența ANCOM

Potrivit dispozițiilor art. 19 alin. (7) din Legea nr. 159/2016, *„În situația în care părțile unui contract de exercitare a dreptului de acces la infrastructura fizică a operatorilor de rețea nu ajung la un acord cu privire la modificarea clauzelor contractuale privind modalitățile și condițiile, inclusiv cele tarifare, în care se realizează accesul la infrastructura fizică deținută în proprietate, administrare sau concesiune de către operatorii de rețea sau dacă operatorul de rețea împiedică executarea lucrărilor de*

⁵⁰ Înregistrată la ANCOM cu nr. SC-808/12.01.2023

acces, oricare dintre acestea poate sesiza ANCOM în vederea soluționării litigiului în conformitate cu prevederile cap. V”.

Totodată, prevederile art. 36-39 din Legea nr. 159/2016 stabilesc că ANCOM are competența să soluționeze, printre altele, litigiile din domeniul infrastructurii, apărute în condițiile art. 19 alin. (7) din același act normativ. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 36 alin. (1) din același act normativ, „*Litigiile apărute între operatorii de rețea și furnizorii de rețele publice de comunicații electronice în condițiile art. 19 alin. (6) și (7), art. 20 alin. (6), art. 22 alin. (5), art. 27 alin. (8) și art. 28 alin. (2), precum și litigiile apărute între persoanele care dețin cu orice titlu o infrastructură fizică instalată în interiorul unei clădiri și furnizorii de rețele publice de comunicații electronice în condițiile art. 24 alin. (2) și (3) se soluționează conform prezentului capitol.*”, iar, potrivit art. 38 alin. (1) lit. a) și alin. (2), „*(1) Litigiile prevăzute de prezenta lege vor fi soluționate prin decizie a președintelui ANCOM în termen de cel mult: a) 4 luni de la data sesizării, în cazul litigiilor apărute în condițiile art. 19 alin. (6) și (7);*

[...]

(2) În situații excepționale în care, în funcție de complexitatea litigiului, un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a cauzei, termenele prevăzute la alin. (1) pot fi prelungite prin decizie a președintelui ANCOM.”

Având în vedere că, din analiza acestor dispoziții legale, rezultă că ANCOM are calitatea de organ administrativ-jurisdicțional specializat în soluționarea litigiilor dintre operatorii de rețea (în speță DEO) și furnizorii de rețele publice de comunicații electronice (în speță OROC), apărute în legătură cu obligațiile ce le revin conform prevederilor Legii nr. 159/2016, printre care cele cu privire la modificarea clauzelor contractuale privind modalitățile și condițiile, inclusiv cele tarifare, în care se realizează accesul la infrastructura fizică deținută în proprietate, administrare sau concesiune de operatorii de rețea, dar și faptul că, prin intermediul sesizării, OROC a solicitat ANCOM să stabilească tariful de acces la infrastructura fizică a DEO (LEA JT, MT, ÎT) ce urmează a fi practicat între OROC și DEO, ținând cont de principiile specifice unei metodologii obiective de calcul al tarifelor pentru accesul la infrastructura fizică ce servește ca suport pentru rețelele de comunicații electronice, în baza Contractului № nr. 20.1.AG.481/21.02.2022, rezultă că ANCOM este competentă să soluționeze prezentul litigiu.

De asemenea, Comisia menționează că, în stabilirea tarifelor ce urmează a fi practicate între părți, s-a raportat strict la actele normative în vigoare, aplicabile în speță, în principal la Legea nr. 159/2016. În acest sens, s-au avut în vedere dispozițiile art. 36 alin. (2) din Legea nr. 159/2016, potrivit căroră „*În situația în care, în cadrul unui litigiu, ANCOM impune părților aplicarea unor tarife, stabilirea acestora se realizează cu respectarea, în mod corespunzător, a prevederilor art. 19 alin. (2).*” (subl.ns.)

Totodată, în scopul soluționării litigiului, Comisia a luat în considerare susținerile părților formulate atât prin sesizare și răspunsul la sesizare, cât și în cadrul întâlnirilor din fața ANCOM. De asemenea, Comisia a avut în vedere materialul probator depus de către părți la dosarul cauzei în vederea susținerii pretențiilor acestora, dar și informațiile furnizate pe parcursul dezbaterilor ca urmare a solicitărilor punctuale formulate de către Comisie.

IV. B. Considerații generale

Având în vedere că, în conformitate cu susținerile scrise și orale ale părților, prezentul litigiu a fost determinat de divergențele dintre acestea cu privire la modificarea clauzelor contractuale referitoare la tarifele de acces la infrastructura fizică deținută de pârâtă (constând în stâlpii de joasă, medie și înaltă tensiune), dar și faptul că reclamanta și-a întemeiat sesizarea pe dispozițiile art. 19 alin. (7) din Legea nr. 159/2016, Comisia a considerat corect întemeiată în drept sesizarea, părțile unui raport contractual al cărui obiect îl constituie dreptul de acces la infrastructura fizică a unui operator de rețea având posibilitatea de a se adresa Autorității atunci când acestea nu ajung la un acord cu privire la modificarea clauzelor contractuale care stabilesc modalitățile și condițiile în care se realizează accesul, inclusiv a celor referitoare la tarife.

Totodată, având în vedere că soluționarea pe fond a prezentului litigiu presupune, printre altele, analiza condițiilor tarifare aplicabile obligației de acces la infrastructură, Comisia precizează că, în acest sens, se va raporta la dispozițiile legale ale art. 19 alin. (2) din Legea nr. 159/2016, care reglementează cerințele pe care ar trebui să le îndeplinească tariful de acces, potrivit căroră „*Tarifele de acces la infrastructura fizică vor asigura operatorului de rețea obligat să permită utilizarea infrastructurii fizice pe care o deține în proprietate, administrare sau concesiune posibilitatea de a-și recupera costurile, luând în considerare atât investițiile din contribuții proprii efectuate pentru realizarea infrastructurii fizice care face obiectul accesului, cât și cele suportate pentru furnizarea acestui acces, precum și impactul accesului solicitat asupra planului de afaceri al operatorului de rețea, în special în ceea ce privește investițiile ce vor avea ca obiect infrastructura fizică la care se solicită accesul. La stabilirea tarifelor de acces se vor avea în vedere și îmbunătățirile aduse infrastructurii fizice de către furnizorul de rețele publice de comunicații electronice, în măsura în care aceste îmbunătățiri profită și operatorului de rețea.*”, ținând cont, în același timp, și de principiile care au stat la baza stabilirii tarifelor orientative pentru accesul la stâlpii operatorilor de rețea avute în vedere la elaborarea Deciziei președintelui ANCOM nr. 156/2022.

De asemenea, Comisia subliniază că, la nivelul Uniunii Europene, regimul juridic privind utilizarea eficientă a infrastructurii fizice din perspectiva instalării de rețele de comunicații electronice de mare viteză a fost reglementat prin prevederile Directivei 2014/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind măsuri de reducere a costului instalării rețelelor de comunicații electronice de mare viteză (denumită în continuare Directiva 2014/61/UE). Astfel, prin prevederile art. 3 alin. (2) din directiva menționată, a fost stabilită obligația operatorilor de rețea de a acorda acces la infrastructura fizică deținută în vederea instalării de rețele de comunicații electronice. Scopul avut în vedere de legiuitorul european prin impunerea acestei obligații a fost acela al eliminării ineficiențelor care afectează procesul de extindere al rețelelor de comunicații electronice, astfel cum rezultă din recitalul 8 al Directivei 2014/61/UE, potrivit căruia „*O mare parte a costurilor respective poate fi atribuită ineficiențelor din procesul de extindere, legate de utilizarea infrastructurilor pasive existente (cum ar fi conductele, țevile, gurile de vizitare, cabinetele, stâlpii, pilonii, instalațiile de antenă, turnurile și alte construcții de sprijin), blocajelor legate de coordonarea lucrărilor de construcții civile, procedurilor administrative greoaie de acordare a autorizațiilor și blocajelor legate de instalarea rețelelor la interior, dificultăți care atrag obstacole financiare importante, în special în zonele rurale.*” Pentru atingerea acestui scop, legiuitorul european a apreciat, așa cum reiese din recitalul 13 al Directivei 2014/61/UE,

că „Pentru operatorii de rețele de comunicații electronice, în special pentru cei noi, reutilizarea infrastructurii fizice existente [...], poate fi semnificativ mai eficace în vederea extinderii rețelelor de comunicații electronice, în special în zone în care nu este disponibilă nicio rețea de comunicații electronice adecvată sau atunci când construirea unei noi infrastructuri fizice nu ar fi viabilă din punct de vedere economic. [...] Prin urmare, prezenta directivă ar trebui să se aplice nu doar furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice, ci oricărui proprietar sau titular de drepturi de utilizare, în acest caz fără a aduce atingere drepturilor de proprietate ale terților, a unor infrastructuri fizice generalizate și extinse, adecvate pentru a găzdui elemente ale rețelelor de comunicații electronice, cum ar fi rețelele fizice de furnizare a energiei electrice, a gazului și a apei, sistemele de canalizare și de drenare, precum și energia termică și serviciile de transport.”

În vederea evitării manifestării unor comportamente abuzive, atât legiuitorul european, cât și cel național, prin intermediul actului normativ de transpunere a Directivei 2014/61/UE, respectiv prin dispozițiile Legii nr. 159/2016, au prevăzut o serie de elemente care să fie incluse în cererea de acces formulată de către un furnizor de rețele publice de comunicații electronice pentru a activa obligația operatorului de rețea de a acorda acces la infrastructura sa, dar și condițiile ce trebuie respectate de către acesta pentru o executare corespunzătoare a obligației de acces.

În continuare, anterior analizei pe fond a sesizării, Comisia apreciază utilă în vederea poziției Autorității cu privire la interpretarea și aplicarea cadrului legal care reglementează obligația de acordare a accesului la infrastructură și condițiile de executare a acesteia, inclusiv cele privind stabilirea tarifului aplicabil pentru accesul la infrastructură. În acest sens, Comisia subliniază că, în opinia sa, impunerea acestei obligații în sarcina operatorului de rețea reprezintă o restrângere a principiului libertății contractuale, exprimată juridic ca libertatea oricărei părți de a încheia sau nu un contract, deoarece un operator de rețea nu are dreptul, cu excepția cazurilor stabilite expres de legiuitor, să refuze *de plano* o solicitare privind acordarea accesului la infrastructura sa fizică și, implicit, încheierea unui contract în acest sens. Comisia arată că, atâta timp cât nu este incident unul dintre cazurile prevăzute de dispozițiile art. 19 alin. (4) din Legea nr. 159/2016, care conferă operatorului de rețea posibilitatea să refuze acordarea accesului, acesta din urmă este obligat să permită oricărui furnizor care solicită, în conformitate cu prevederile legale, accesul la infrastructura fizică pe care o deține în vederea construirii, instalării, întreținerii, înlocuirii sau mutării unor elemente ale rețelelor publice de comunicații electronice. Totodată, Comisia subliniază că, deși dispozițiile art. 19 alin. (2) din Legea nr. 159/2016 stabilesc în mod expres dreptul operatorului de rețea de a-și recupera costurile, cu toate acestea, prin reglementarea elementelor de care trebuie să țină cont operatorul de rețea în recuperarea costurilor, aceste dispoziții instituie în același timp și o limitare a principiului libertății contractuale, operatorul de rețea fiind ținut ca în stabilirea tarifului de acces să ia în considerare doar costurile care se încadrează în cerințele acestor dispoziții.

Prin urmare, pentru a respecta obligația de acordare a accesului la infrastructura fizică deținută cu orice titlu, operatorul de rețea trebuie să acorde tuturor furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice accesul: a) în condiții obiective, transparente, proporționale și nediscriminatorii și b) pentru un tarif care să-i permită recuperarea costurilor cu luarea în considerare a: i) investițiilor din contribuții proprii efectuate pentru realizarea infrastructurii fizice care face obiectul accesului, cât și a celor suportate pentru furnizarea acestui acces; ii) impactului accesului solicitat asupra planului de

afaceri al operatorului de rețea, în special cu privire la investițiile ce vor avea ca obiect infrastructura fizică la care se solicită accesul; iii) îmbunătățirilor aduse infrastructurii fizice de către furnizorul de rețele publice de comunicații electronice, în măsura în care aceste îmbunătățiri profită și operatorului de rețea.

De asemenea, în vederea aplicării corecte a prevederilor legale menționate la art. 19 alin. (2) din Legea nr. 159/2016, Comisia apreciază necesară utilizarea unor principii și metodologii conforme cu practica europeană în materia calculației costurilor, respectiv a principiilor cauzalității costurilor, obiectivității și proporționalității, astfel cum au fost acestea avute în vedere și la elaborarea Deciziei președintelui ANCOM nr. 156/2022, după cum urmează:

a) *principiul cauzalității*, conform căruia costurile sunt alocate direct sau indirect pe servicii, în funcție de inductorii care determină generarea respectivelor costuri. Astfel, dacă un singur serviciu se află la originea unui anumit cost, aplicarea principiului cauzalității conduce la alocarea directă a întregului cost pe serviciul care l-a determinat. Însă, dacă mai multe servicii sunt la originea unui anumit cost, aplicarea principiului cauzalității conduce la alocarea costului respectiv pe servicii, proporțional cu consumul elementului, de exemplu, în cazul accesului la infrastructură, prin determinarea unor factori de utilizare a elementelor de infrastructură fizică de către diferitele servicii. Acolo unde există mai multe posibilități de măsurare a consumului elementului, modelul ar trebui să utilizeze unitatea de măsură cea mai pertinentă posibil din punctul de vedere al utilizării elementului;

b) *principiul obiectivității*, conform căruia alocarea și repartizarea costurilor este obiectivă și nu urmărește obținerea de beneficii pentru operator sau pentru un terț, pentru un produs, un serviciu sau pentru un element al infrastructurii fizice;

c) *principiul proporționalității* presupune îndeplinirea a două criterii: adecvare și necesitate. Adecvarea presupune ca mijloacele să fie potrivite pentru atingerea obiectivelor legitime propuse, iar necesitatea are în vedere caracterul indispensabil al soluțiilor adoptate pentru atingerea acestor scopuri. Respectarea principiului proporționalității înseamnă asigurarea corelației între necesitate, obiectul contractului și cerințele solicitate, așa încât fiecare beneficiar să poată obține serviciile și resursele de care are nevoie atunci când solicită accesul.

Comisia subliniază că dispozițiile legale menționate anterior, precum și modalitatea de interpretare a acestora, se aplică în mod corespunzător și în situația în care între părți există deja un raport contractual. Astfel, Comisia arată că, atunci când, pe parcursul executării acordului de acces, părțile intenționează să modifice clauze care vizează accesul și condițiile de acordare a acestuia, inclusiv tariful, astfel cum este situația de fapt și în prezentul litigiu, discuțiile dintre părți trebuie să țină cont de limitările impuse de lege în ceea ce privește libertatea contractuală a acestora, inclusiv în ceea ce privește costurile ce pot fi recuperate din tariful de acces, așa cum au fost prezentate mai sus.

IV.C. Soluția Comisiei

Cererea privind stabilirea de către ANCOM a tarifului de acces la infrastructura fizică a pârâtei (LEA JT, MT, ÎT), ce urmează a fi practicat între OROC și DEO, ținând cont

de principiile specifice unei metodologii obiective de calcul a tarifelor pentru accesul la infrastructura fizică

În vederea soluționării pe fond a sesizării, **Comisia**, reținând susținerile reclamantei potrivit căroră modalitatea de calcul al tarifului de acces la infrastructura fizică a pârâtei nu ține cont de metodologia ANCOM utilizată pentru determinarea tarifelor orientative de acces la stâlpii distribuitorilor de energie electrică, deoarece în opinia acesteia, în mod incorect, stabilirea tarifelor de acces s-a realizat cu luarea în considerare a unei metodologii alternative care nu are legătură cu principiile avute în vedere de către ANCOM (*principiul cauzalității costurilor, principiul obiectivității, principiul proporționalității*), **urmează să stabilească tarifele aflate în divergența părților ținând cont de dispozițiile art. 19 alin. (2) din Legea nr. 159/2016, precum și de principiile avute în vedere la elaborarea Deciziei președintelui ANCOM nr. 156/2022, astfel cum au fost acestea prezentate la pct. IV.B. din prezentul document.**

În acest sens, având în vedere că modalitatea de interpretare și aplicare a prevederilor art. 19 alin. (2) din Legea nr. 159/2016 a reprezentat unul dintre aspectele care au generat prezentul litigiu, Comisia va calcula, prin raportare la dispozițiile legale menționate, **tarifele de acces** la stâlpii DEO destinați susținerii liniilor electrice aeriene pentru instalarea rețelelor de comunicații electronice, urmând ca, în funcție de rezultatul acestui calcul, să soluționeze cererea reclamantei.

Astfel, în considerarea aspectelor prezentate anterior, dar și a dispozițiilor art. 36 alin. (2) din Legea nr. 159/2016, potrivit căroră „(2) *În situația în care, în cadrul unui litigiu, ANCOM impune părților aplicarea unor tarife, stabilirea acestora se realizează cu respectarea, în mod corespunzător, a prevederilor art. 19 alin. (2)*”, calculul Comisiei în vederea **stabilirii tarifelor de acces va viza:**

A. Identificarea costurilor asociate furnizării serviciului de acces la infrastructura fizică a operatorului de rețea, luând în considerare atât investițiile din contribuții proprii efectuate pentru realizarea infrastructurii fizice care face obiectul accesului, cât și cheltuielile suportate pentru furnizarea acestui acces;

B. Considerarea impactului accesului solicitat asupra planului de afaceri al operatorului de rețea;

C. Considerarea îmbunătățirilor aduse infrastructurii fizice de către furnizorul de rețele de comunicații electronice și măsura în care acestea profită și operatorului de rețea.

În plus, având în vedere faptul că infrastructura fizică deținută de către pârâtă, reprezentată de stâlpii de susținere a liniilor electrice aeriene de joasă, medie și înaltă tensiune, utilizați ca suport pentru instalarea rețelelor de comunicații electronice, este destinată și exploatată în principal pentru furnizarea serviciului de distribuție a energiei electrice, activitate care face obiectul reglementărilor ANRE, Comisia se va raporta în soluționarea prezentei cauze și la reglementările relevante din legislația specială din domeniul energiei. În acest sens, Comisia va avea în vedere dispozițiile Ordinului președintelui ANRE nr. 169/2018 privind Metodologia de stabilire a tarifelor pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data stabilirii tarifelor de către pârâtă, precum și la data emiterii prezentei soluții.

Având în vedere că, printre aspectele menționate de reclamantă ca fiind la baza litigiului dintre părți, se numără și faptul că aceasta a considerat tarifele solicitate de către pârâtă ca fiind cu mult

peste tarifele orientative stabilite de ANCOM prin Decizia președintelui ANCOM nr. 156/2022, Comisia precizează că va stabili tarifele aplicabile în relația dintre părțile prezentului litigiu pe baza prevederilor art. 19 alin. (2) din Legea nr. 159/2016, ținând cont și de principiile avute în vedere la elaborarea Deciziei președintelui ANCOM nr. 156/2022, precum și de prevederile aplicabile din legislația specială în domeniul energiei.

Totodată, Comisia a reținut și susținerile formulate de către pârâtă în răspunsul la sesizare, precum și în celelalte documente depuse la dosarul cauzei, potrivit cărora „*DEO poate fundamenta că tarifele orientative nu îi acoperă costurile de furnizare a serviciului de acces la stâlpi*”, susținând că inclusiv ANCOM, prin Referatul de aprobare la proiectul Deciziei președintelui ANCOM privind tarifele orientative pentru accesul la stâlpii operatorilor de rețea, precizează că, „*în situația în care un operator de rețea poate fundamenta, cu argumente obiective și fundamentate strict pe informații extrase din situațiile financiare și alte raportări reglementate, după caz, faptul că nivelul tarifelor orientative nu îi acoperă costurile de furnizare a serviciului de acces la stâlpi, acesta poate justifica astfel un tarif de acces mai mare, pe care îl va putea practica în raporturile sale contractuale cu furnizorii de rețele publice de comunicații electronice.*”⁵¹ Astfel, DEO a susținut că este în măsură să justifice temeinic și fundamentat tarifele de acces la infrastructura proprie, pe baza Studiului X.

Potrivit Ordinului președintelui ANRE nr. 169/2018, operatorii de distribuție a energiei electrice au obligația să organizeze și să țină situații contabile separate pentru fiecare activitate care face obiectul licenței de distribuție, separând astfel veniturile și cheltuielile activităților reglementate și ale celor nereglementate, permițând cunoașterea detaliată a elementelor de venit și cost. Totodată, aceștia au obligația să transmită ANRE datele privind veniturile și costurile într-un format reglementat (machetă), în vederea verificării de către această autoritate a conformității cu cerințele actului normativ menționat. O astfel de machetă este *Macheta D1. Costuri și venituri*, care prezintă ANRE veniturile și costurile anuale ale pârâtei, pentru fiecare activitate reglementată, respectiv pentru activitățile nereglementate.

În ceea ce privește serviciul de acces la stâlpii destinați susținerii liniilor electrice aeriene pentru instalarea rețelelor de comunicații electronice, fiind vorba de o activitate nereglementată de către ANRE, costurile alocate acestuia sunt înregistrate în contabilitatea pârâtei la nivel agregat, utilizând drept centre de cost mijloace fixe de tip linie electrică aeriană („LEA”), pe nivele de tensiune (ÎT, MT, JT). Acest nivel de agregare nu permite identificarea costurilor atribuibile în mod direct stâlpului ca element de infrastructură generator de costuri pentru serviciul de acces, câtă vreme elementul (înregistrat ca mijloc fix) „linie electrică aeriană” este un ansamblu mai complex, care conține atât stâlpul propriu-zis, cât și fundația stâlpului, priza de pământ, coronamentul, conductoarele și are ca unitate de măsură „km linie”.

Având în vedere dispozițiile art. 19 alin. (2) din Legea nr. 159/2016, calculul Comisiei va viza:

A. Identificarea costurilor asociate furnizării serviciului de acces la infrastructura fizică, luând în considerare atât investițiile din contribuții proprii, efectuate pentru

⁵¹ A se vedea Răspunsul DEO la sesizare, înregistrat la ANCOM cu nr. SC-21586/08.08.2022 (în special punctele 43, 44), precum și Concluziile scrise depuse de DEO, înregistrate la ANCOM cu nr. SC-12757/24.05.2023 (în special punctul 59)

realizarea infrastructurii fizice care face obiectul accesului, cât și cheltuielile suportate pentru furnizarea acestui acces.

În ceea ce privește natura costurilor asociate furnizării serviciului de acces la infrastructura fizică, Comisia învederează că acestea includ:

1. costurile cu investițiile în infrastructură realizate de operatorul de rețea/costul de înlocuire suportat în anumite situații de către furnizorul solicitant de acces;
2. costurile operaționale aferente infrastructurii la care este furnizat accesul.

A.1. Costurile cu investițiile în infrastructură

Din interpretarea prevederilor Ordinului președintelui ANRE nr. 169/2018, coroborată cu modalitatea de aplicare a acestor prevederi, astfel cum a fost aceasta clarificată de către ANRE⁵², reiese că atât costurile cu investițiile realizate din surse proprii sau împrumutate, cât și cele prognozate pentru următoarea perioadă de reglementare **sunt alocate integral serviciului de distribuție a energiei electrice, prin urmare recuperarea acestora se face integral din tarifele aferente acestui serviciu.**

Reclamanta a susținut, atât prin notele scrise⁵³, cât și în ședințele de litigiu, că diferențele dintre amortizarea contabilă și cea reglementată a mijloacelor fixe incluse în baza reglementată a activelor nu pot fi alocate pe activitatea de închiriere stâlpi întrucât nu sunt direct atribuibile acestora. De cealaltă parte, pârâta a susținut⁵⁴ că „*aceste diferențe sunt determinate de duratele diferite de viață stabilite de Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, respectiv Metodologia ANRE și implicit o diferență între amortizarea contabilă și cea reglementată*”, aplicând apoi „*o cheie specifică K10, care ține cont de ponderea stâlpi/circuite închiriați în total active*”.

În vederea verificării corectitudinii includerii unor cheltuieli cu amortizarea în calculul tarifelor de acces la stâlpii DEO, Comisia a solicitat pârâtei⁵⁵ să specifice „*valoarea neamortizată a stâlpilor de joasă, medie, respectiv înaltă tensiune (JT, MT, ÎT) neinclusă în BAR, însoțită de justificarea valorii (de exemplu, prin furnizarea dovezilor financiare privind valoarea totală a stâlpilor de joasă, medie, respectiv înaltă tensiune, astfel cum rezultă din situațiile financiare, și valoarea inclusă în BAR a stâlpilor de joasă, medie, respectiv înaltă tensiune, rezultată din documente transmise către ANRE)*”; respectiv *dovada faptului că stâlpii de joasă, medie, respectiv înaltă tensiune neinclusi în BAR sunt închiriați furnizorilor de comunicații electronice.*”

Față de aspectele mai sus solicitate, răspunsul pârâtei⁵⁶ a fost că „*stâlpii metalici sau din beton care susțin rețelele electrice aeriene nu se înregistrează distinct în evidența contabilă, ci împreună cu conductoarele electrice și alte elemente care formează rețele electrice*”

⁵² prin adresa ANRE nr. 22669/13.03.2019, înregistrată la ANCOM cu nr. SC-8158/14.03.2019;

⁵³ A se vedea în acest sens Notele scrise înregistrate la ANCOM cu nr. SC-35748/13.12.2022

⁵⁴ A se vedea în acest sens Concluziile scrise DEO pct. 120, înregistrate la ANCOM cu nr. SC-12757/24.05.2023

⁵⁵ Prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC_DJ_29614_17.10.2022

⁵⁶ Prin adresa RO10-61901/27.10.2022, înregistrată la ANCOM cu nr. SC-30769/22.10.2022

aeriane pe stâlpi metalici sau din beton armat, neputând vorbi de o valoare neamortizată a stâlpilor care fac obiectul închirierii, identificabilă direct din contabilitate.” (subl.ns.)

În cadrul ședințelor de litigiu, Comisia a solicitat părții să precizeze dacă cheltuielile cu amortizarea, susținute a fi nerecuperate ca urmare a unor diferențe între amortizarea contabilă și cea reglementată a mijloacelor fixe incluse în baza reglementată a activelor, sunt determinate doar de durate diferite de viață (așa cum DEO a afirmat și în Notele de ședință, pagina 10), aspect față de care părțile a adăugat că „în anul 2005 BAR-ul a fost diferit, în sensul că nu s-au luat în considerare aceste cheltuieli, fiind costuri nerecunoscute, care nu se recuperează prin tariful de distribuție⁵⁷”, fără a prezenta cifre concrete care să fundamenteze aceste susțineri.⁵⁸

Comisia, în considerarea aspectelor invocate mai sus, dar și a prevederilor considerentului (19) al Directivei 2014/61/UE, potrivit cărora „La stabilirea tarifelor de acordare a accesului, organismul de soluționare a litigiilor ar trebui să asigure furnizorului de acces posibilitatea **echitabilă** de a își recupera costurile suportate pentru furnizarea de acces la infrastructura fizică”(subl.ns.), apreciază **că nu se justifică includerea în calculul tarifului de acces la infrastructură a costurilor cu investițiile invocate de părțile, respectiv a unei cote din diferența dintre amortizarea contabilă și cea reglementată a mijloacelor fixe incluse în BAR, deoarece recuperarea acestora se face integral din tarifele aferente serviciului de distribuție a energiei electrice, nefiind furnizate date privind pretinsa valoare neamortizată a stâlpilor de joasă, medie, respectiv înaltă tensiune (JT, MT, ÎT) închiriați furnizorilor de comunicații electronice care să nu fi fost alocată serviciului de distribuție a energiei electrice, atribuibile, conform principiului cauzalității costurilor, furnizorilor de rețele de comunicații electronice (respectiv serviciului de acces la stâlpi).**

A.2. Costurile operaționale aferente infrastructurii fizice la care este acordat accesul furnizorilor de rețele de comunicații electronice

În acord cu dispozițiile art. 19 alin. (2) din Legea nr. 159/2016, o cotă-parte din costurile de operare și mentenanță aferente infrastructurii la care se solicită accesul poate fi alocată activității de instalare și funcționare a rețelelor publice de comunicații electronice, în vederea recuperării prin tariful de acces la stâlpi.

Identificarea directă și precisă, din înregistrările contabile, a costurilor cu operarea și mentenanța stâlpilor nu se poate realiza, având în vedere că centrul de cost utilizat în contabilitate pentru înregistrarea cheltuielilor de exploatare este „linia electrică aeriană” și nu „stâlpul”, astfel cum am arătat mai sus, la pag.[...].

O repartizare a tuturor costurilor cu operarea și mentenanța liniilor electrice aeriene ca fiind aferente stâlpilor ar conduce la o supraevaluare a costurilor cu operarea și mentenanța stâlpilor, având în vedere faptul că, în realitate, aceste costuri nu sunt toate generate în comun de serviciul de acces

⁵⁷ A se vedea PV-ul aferent ședinței din data de 11.01.2023, înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-3579/10.02.2023

⁵⁸ Față de acest aspect, prin Notele scrise înregistrate la ANCOM cu nr. SC-2080/27.01.2023, reclamanta a precizat că, în opinia sa, „faptul că anumite costuri nu sunt recuperate din tarifele reglementate prin includerea în BAR nu le transformă în mod necesar în costuri care trebuie recuperate din activitatea de închiriere a stâlpilor dacă această din urmă activitate nu generează costurile respective”.

la infrastructură, ci de cel de distribuție a energiei electrice sau alte servicii, multe dintre costuri fiind aferente exclusiv activității de bază a societății de distribuție a energiei electrice (cum ar fi înlocuirea conductoarelor, a prizelor de pământ sau verificările tehnice periodice).

Cuantumurile totale ale acestor costuri cu operarea și mentenanța și modul lor de repartizare, așa cum au fost incluse în modelul de calculație din *Raportul* ✕, au făcut obiectul unor analize amănunțite și al unor verificări suplimentare din partea Comisiei, prin datele puse la dispoziție de către pârâtă.

În consecință, neputând identifica cu exactitate, din înregistrările contabile, costurile cu operarea și mentenanța stâlpilor, Comisia a utilizat costurile înregistrate de către pârâtă pe liniile electrice aeriene (LEA) în macheta D1.3. „Centralizator lucrări de mentenanță” care reprezintă valorile înregistrate pentru lucrările de mentenanță executate cu forțe proprii și de terți, respectiv costuri direct alocate LEA pe niveluri de tensiune.

	Costuri directe de O&M [RON]
LEA 110kV (ÎT)	✕
LEA MT	✕
LEA JT	✕

De asemenea, Comisia a adăugat și o cotă-parte (✕%) din cheltuielile cu materialele auxiliare (totalizând ✕lei), cheltuielile cu combustibilul (✕ lei), cheltuielile cu piesele de schimb (✕ lei), cheltuielile privind materialele și alimentele pentru protecția muncii (✕ lei), alte cheltuieli cu materiale consumabile (✕ lei) și din cheltuielile privind alte obiecte de inventar (✕ lei) extrase din balanța pârâtei. Cota de ✕% a fost obținută prin raportarea cheltuielilor de mentenanță LEA cu forțe proprii (✕ lei) din totalul cheltuielilor cu forțe proprii înregistrate pe total instalații de distribuție (✕ lei), valori extrase din macheta D1.3.

Cont contabil	Alte cheltuieli directe	Suma [RON]	
6021000000	Cheltuieli cu materiale auxiliare	✕	
6022000000	Cheltuieli cu combustibilul	✕	
6024000000	Cheltuieli cu piese schimb	✕	
6028010000	Cheltuieli privind materiale și alimente protecția muncii	✕	
6028020000	Alte cheltuieli cu materiale consumabile	✕	
6032000000	Cheltuieli privind alte obiecte de inventar	✕	
	Total	✕	
	Alocate LEA	✕	✕%

Valoarea de ✕ lei adăugată costurilor directe LEA din macheta D1.3 a fost repartizată pe fiecare nivel de tensiune în conformitate cu cotele cheltuielilor cu mentenanța realizată cu forțe proprii aferentă fiecărui nivel de tensiune.

	Costuri directe de O&M [RON]	Alte cheltuieli directe [RON]	Total cost asociat operare și mentenanță [RON]
LEA 110kV (ÎT)	∞	∞	∞
LEA MT	∞	∞	∞
LEA JT	∞	∞	∞

Valorile obținute pe fiecare nivel de tensiune (∞ lei pentru ÎT, ∞ lei pentru MT, respectiv ∞ lei pentru JT) vor fi considerate costuri anuale directe cu operarea și mentenanța stâlpilor, la care se adaugă o marjă pentru costurile comune (respectiv costurile indirecte și cele generale ale societății), în procent de ∞% din costurile directe, procent obținut din raportarea cheltuielilor comune la cele directe, pe total societate, valori extrase din Macheta D1.Cheltuieli și Venituri (nr. IX și VIII).

Valorile însumate ale costurilor directe și comune pe fiecare nivel de tensiune au fost apoi împărțite la numărul total de stâlpi aferenți fiecărui nivel de tensiune (∞ stâlpi de ÎT, ∞ stâlpi de MT, respectiv ∞ stâlpi de JT), obținându-se costurile anuale cu operarea și mentenanța per stâlp (∞ lei per stâlp de ÎT, ∞ lei per stâlp de MT, respectiv ∞ lei per stâlp de JT).

Determinarea unei chei de alocare a costurilor de operare între deținătorul infrastructurii și beneficiarul accesului, care să reflecte cel mai fidel gradul de utilizare a stâlpilor și care să țină seama de mai multe aspecte, cum ar fi ponderea numărului de cabluri deținute de către pârâtă și respectiv de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau ponderea momentelor forțelor corespunzătoare acțiunii cablurilor de comunicații asupra stâlpilor și proporția de stâlpi utilizați din totalul stâlpilor din rețea, astfel încât să rezulte o alocare cât mai obiectivă a costurilor de exploatare aferente unui stâlp, ar fi posibilă doar utilizând calcule punctuale de rezistență și stabilitate a stâlpilor care să determine influența prezenței cablurilor de comunicații electronice, de diferite tipuri și dimensiuni, pe stâlpii de susținere a liniilor electrice alături de circuitele electrice de joasă tensiune (atât în varianta clasică - circuite electrice cu conductoare neizolate, cât și în varianta modernă - cu fascicule de conductoare izolate torsadate), prin compararea momentelor forțelor exercitate de cablurile de comunicații și de cele ce compun circuitele de energie electrică. În cadrul modelului elaborat de Comisie, pentru realizarea echivalenței între unitățile de referință din componența celor două tipuri de rețele, la liniile de joasă tensiune s-a considerat cablul torsadat/circuitul electric cu conductoare neizolate la paritate cu cablul de comunicații electronice, iar în cazul liniilor de medie și înaltă tensiune conductorul de energie la paritate cu cablul de comunicații electronice.

Pe baza informațiilor existente, nu este posibilă determinarea cu exactitate a unei astfel de chei de alocare bazate pe inductori determinați pe baza momentelor forțelor exercitate de diferite tipuri de cabluri de comunicații, respectiv a momentelor forțelor exercitate de circuitele electrice (clasice sau moderne), asupra diferitelor tipuri de stâlpi. Prin urmare, în vederea alocării cât mai obiective a cheltuielilor comune cu operarea și mentenanța stâlpilor, în cazul rețelelor de joasă tensiune este utilizată o cotă de alocare calculată pe baza numărului mediu de circuite electrice și numărului mediu de cabluri de comunicații electronice amplasate pe stâlp, respectiv o altă cotă de alocare în funcție de numărul mediu de conductoare electrice și de numărul mediu de cabluri de comunicații electronice amplasate pe stâlp, în cazul rețelelor de înaltă tensiune și medie tensiune.

Astfel, Comisia a luat în calcul următoarele:

Numărul mediu cabluri de comunicații (LTc) instalate pe stâlpii la care a fost acordat acces:

ÎT	✂
MT	✂
JT	✂

Sursa: Fișier „Calcul tarife inchiriere stalpi DEO pentru ANCOM”, foaia "Chei de Alocare ABC"

Numărul mediu conductoare ÎT/ MT/ circuite JT pt activitatea proprie:

ÎT	✂
MT	✂
JT	✂

Sursa: Fișier „Calcul tarife inchiriere stalpi DEO pentru ANCOM”, foaia "Chei de Alocare ABC"⁵⁹

Pe baza acestor valori, cotele de alocare a costurilor cu mentenanța per stâlp care vor fi aplicate furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice pentru a repartiza costurile de operare și mentenanță a stâlpilor sunt: în procent de $\frac{\text{✂}}{\text{✂}+\text{✂}}$ % pentru stâlpii de ÎT ($\frac{\text{✂}}{\text{✂}+\text{✂}}$), $\frac{\text{✂}}{\text{✂}+\text{✂}}$ % pentru stâlpii de MT ($\frac{\text{✂}}{\text{✂}+\text{✂}}$), respectiv de $\frac{\text{✂}}{\text{✂}+\text{✂}}$ % pentru stâlpii de JT ($\frac{\text{✂}}{\text{✂}+\text{✂}}$), iar cotele de alocare a costurilor cu mentenanța per cablu de comunicații electronice sunt obținute împărțind cotele de alocare a costurilor per stâlp calculate anterior la numărul mediu de cabluri de comunicații electronice per stâlp. Cotele astfel calculate sunt: $\frac{\text{✂}}{\text{✂}+\text{✂}}$ % pentru stâlpii de ÎT, $\frac{\text{✂}}{\text{✂}+\text{✂}}$ % pentru stâlpii de MT, respectiv $\frac{\text{✂}}{\text{✂}+\text{✂}}$ % pentru stâlpii de JT.

Aplicând aceste cote la costurile lunare cu operarea și mentenanța stâlpilor, au fost determinate costurile lunare de operare și mentenanță per cablu de comunicații electronice instalat pe stâlpii DEO (✂ lei pentru stâlpul de ÎT, ✂ lei pentru stâlpul de MT, respectiv ✂ lei pentru stâlpul de JT).

În ceea ce privește costurile cu inventarierea cablurilor de comunicații electronice, activitate determinată exclusiv de prezența rețelelor de comunicații electronice și realizată anual pentru stâlpii de medie și joasă tensiune (nefiind realizată inventarierea cablurilor de comunicații electronice pe stâlpii de înaltă tensiune), acestea au fost repartizate integral serviciului de acces la stâlpi, conform principiului cauzalității costurilor.

Informații privind costul anual de inventariere au fost obținute din fișierul "Calcul tarife inchiriere stalpi DEO pentru ANCOM"⁶⁰, foaia „Tarife 2019 Stalpi”, prin înmulțirea numărului de ore de inventariere pe an (obținut prin înmulțirea numărului de stâlpi de MT și JT închiriați cu numărul de minute necesare inventarierii unui stâlp, respectiv ✂ minute, și împărțind la 60min/oră) cu costul orar aferent forței de muncă la nivel DEO.

Determinarea costului anual de inventariere pe stâlp închiriat se face prin împărțirea costului anual cu inventarierea determinat mai sus la numărul total de stâlpi de JT și MT închiriați, pentru ca,

⁵⁹ „Calcul tarife închirieri stâlpi DEO pentru ANCOM”, transmis prin poștă electronică, înregistrat la ANCOM cu nr. SC-27908/30.09.2022

⁶⁰ „Calcul tarife închirieri stâlpi DEO pentru ANCOM”, transmis prin poștă electronică, înregistrat la ANCOM cu nr. SC-27908/30.09.2022

mai apoi, prin împărțirea la 12 (luni) să se obțină costul lunar de inventariere al unui stâlp; costul lunar de inventariere este apoi împărțit la numărul mediu de cabluri de MT, respectiv de JT pentru obținerea costului cu inventarierea unui cablu de comunicații electronice pe stâlp de MT (× lei/cablu/lună) și respectiv JT (× lei/cablu/lună);

În etapa următoare, în cazul stâlpilor de MT și JT se adună valorile costurilor cu mentenanța repartizate per cablu cu costul de inventariere per cablu de MT și JT, pentru a obține costul unitar per cablu, pe fiecare nivel de tensiune. În cazul stâlpilor de ÎT valoarea costurilor a rămas aceeași, nefiind realizată inventarierea lor.

	Cost/stâlp/lună/cablu [RON]
LEA ÎT	×
LEA MT	×
LEA JT	×

Tarifele de acces la stâlpii pârâței sunt obținute prin aplicarea unei cote beneficiu de ×% (calculată pe baza marjelor EBIT⁶¹ înregistrate de câteva societăți importante care operează pe piața din România în sectorul de distribuție a energiei electrice, respectiv în sectorul comunicațiilor electronice) la costurile determinate anterior.

Tarifele astfel determinate, pe baza costurilor aferente anului 2019, sunt de **15,68 lei/cablu/lună/km linie de ÎT** (considerând numărul mediu de 3,3⁶² stâlpi de ÎT per km linie), **1,73 lei/cablu/lună/stâlp de MT** și **2,09 lei/cablu/lună/stâlp de JT**.

Întrucât costurile ce stau la baza stabilirii tarifului de acces la stâlpii operatorilor de rețea sunt cheltuieli operaționale, denumite în lei și în acord cu prevederile art. 1 alin. (3) din Decizia președintelui ANCOM nr. 156/2022, precum și cu prevederile art. 12 alin (2)⁶³ din Ordinul președintelui ANRE nr. 169/2018, tarifelor anterior menționate le-au fost aplicate ratele inflației⁶⁴ de 2,6% în 2020, 5,1% în 2021, respectiv 13,8% în 2022, rezultând tarife de **19,24 lei/cablu/lună/km linie de ÎT**, **2,12 lei/cablu/lună/stâlp de MT** și **2,57 lei/cablu/lună/stâlp de JT**.

B. Considerarea costurilor cu impactul accesului solicitat asupra planului de afaceri al operatorului de rețea, în special în ceea ce privește investițiile ce vor avea ca obiect infrastructura fizică la care se solicită accesul

În ceea ce privește impactul produs de acordarea accesului la infrastructură asupra planului de afaceri al operatorului de rețea, Comisia subliniază că, în acest sens, Organismul autorităților europene de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice (OAREC)⁶⁵, în raportul „Tarife de

⁶¹ EBIT-- earnings before interest and taxes, reprezintă profitul înainte de plata dobânzilor și impozitului

⁶² Valoare calculată de × în foaia "Număr circuite și stâlpi".

⁶³ Art. 12 alin. (2) din Metodologia din 2018 de stabilire a tarifelor pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, aprobată prin Ordinul președintelui ANRE nr. [169/2018](#): „Efectul inflației asupra costurilor este acoperit prin intermediul RI aplicată anual tarifelor.”

⁶⁴ Publicate de Institutul Național de Statistică la următoarea adresă: <https://insse.ro/cms/ro/content/ipc%E2%80%93serie-de-date-anuala>

⁶⁵ În engleză, Body of European Regulators for Electronic Communications (BEREC)

acces la infrastructură și lucrări civile în conformitate cu Directiva privind reducerea costurilor⁶⁶ emis în 2019, a subliniat faptul că pot exista situații în care accesul la infrastructura operatorilor de rețea non-telecom ar putea avea un anumit impact asupra planului de afaceri al acestora, impact care necesită o compensare prin tariful de acces. De exemplu, se arată în raport că, în situația în care operatorul de infrastructură poate demonstra că modul în care a planificat utilizarea infrastructurii pentru propriul interes îl îndreptățește să refuze accesul pe motiv de lipsă de spațiu disponibil, acesta ar putea fi stimulat să ofere accesul dacă tariful de acces compensează nerealizarea propriilor planuri de dezvoltare.

Cu toate că, deși cel puțin la nivel teoretic, asemenea situații nu sunt excluse, la dosarul cauzei nu au fost depuse documente și informații concrete care să susțină existența unui asemenea impact, astfel încât să permită Comisiei o evaluare obiectivă a acestuia. **Prin urmare, această componentă de cost generată de un eventual impact asupra planului de afaceri al pârâtei nu va fi luată în considerare la stabilirea tarifului de acces.**

C. Considerarea îmbunătățirilor aduse infrastructurii fizice de către furnizorul de rețele publice de comunicații electronice, în măsura în care aceste îmbunătățiri profită și operatorului de rețea

În ceea ce privește eventualele **îmbunătățiri aduse infrastructurii fizice ca urmare a înlocuirii unor stâlpi de susținere a liniilor electrice aeriene de către furnizorul de rețele publice de comunicații electronice**, Comisia a reținut faptul că, potrivit susținerilor DEO, această activitate nu se reflectă în tariful de acces, dar operatorul de comunicații care înlocuiește anumiți stâlpi pe cheltuiala proprie, urmare a studiilor de coexistență a circuitelor de comunicații cu cele electrice, beneficiază de o reducere a tarifului pe stâlpii respectivi, pentru o perioadă de 10 ani de la data introducerii în Contract a circuitelor amplasate pe stâlpii care au făcut obiectul lucrărilor și că acest tip de cheltuieli suportate de beneficiari nu sunt luate în calcul de către ANRE la stabilirea veniturilor din activitatea de distribuție.

Cu privire la acest aspect, Comisia învederează că ANRE a precizat⁶⁷, cu ocazia altor litigii având obiect similar, că în ceea ce privește eventualele îmbunătățiri aduse infrastructurii fizice de către furnizorul de rețele publice de comunicații electronice, lucrările de înlocuire a stâlpilor de susținere a liniilor de distribuție a energiei electrice, acolo unde au existat, au fost realizate în baza unor proiecte de investiții, plătite de solicitanții de acces la stâlpi și executate ca urmare a soluțiilor identificate prin studiile de coexistență. Prin urmare, stâlpii nu au fost incluși în baza activelor reglementate (BAR), deci nici remunerați din serviciul de distribuție a energiei electrice.

Urmare a aplicării principiilor detaliate mai sus, **tarifele stabilite de Comisie pentru serviciul de acces la stâlpii DEO sunt:**

JT	MT	ÎT
Lei/stâlp/cablu/lună	Lei/stâlp/cablu/lună	Lei/km/cablu/lună

⁶⁶ Publicat la adresa: https://berec.europa.eu/eng/document_register/subject_matter/berec/reports/8466-pricing-for-access-to-infrastructure-and-civil-works-according-to-the-bcrd

⁶⁷ prin răspunsul cu nr. 22669/13.03.2019

2,57	2,12	19,24
-------------	-------------	--------------

IV.D. Reconcilierea cu modelul de cost ☒

În vederea asigurării, în cel mai înalt grad posibil, a respectării prevederilor art. 19 alin. (2), Comisia a apreciat utilă și reconcilierea cu modelul de cost dezvoltat de ☒ pentru pârâtă.

Astfel, Comisia, în considerarea prevederilor legale menționate mai sus și a aspectelor prezentate în *Raportul* ☒, va analiza metodologia, modelul, respectiv datele utilizate în cadrul modelului de calcul al tarifelor de închiriere a stâlpilor de electricitate către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice, inclusiv al modelului de alocare a costurilor Activity Based Costing Model.

De asemenea, Comisia va efectua o serie de analize, urmărind și corelarea datelor de intrare folosite în modelele de calcul realizate de ☒ cu datele puse la dispoziția ANRE de către pârâtă, în conformitate cu cerințele din legislația specială în domeniul distribuției de energie electrică, aflate la dosarul cauzei, astfel încât să se asigure respectarea principiilor cauzalității, obiectivității și proporționalității.

Conform informațiilor prezentate în Raport, ☒ a fost contractat la data de 31.12.2020 pentru a realiza „☒ (...)”. Metodologia de fundamentare a tarifelor nu pornește de la prevederile art. 19 alin. (2) din Legea nr. 159/2016, ci prezintă „☒.”

☒⁶⁸

Având în vedere faptul că modelul ☒ de calcul al tarifelor de închiriere a stâlpilor de electricitate către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice pornește de la costurile de operare și mentenanță aferente LEA alocate activității telecom „în urma aplicării exercițiului Activity Based Costing asupra întregii baze de costuri de O&M aferentă liniilor electrice aeriene aparținând DEO⁶⁹, rezultând astfel valoarea de ☒ lei la care adaugă o cotă-parte (☒%) din diferența dintre amortizarea totală contabilă și cea reglementată a mijloacelor fixe incluse în baza reglementată a activelor, respectiv suma de ☒ lei, Comisia a solicitat pârâtei și acest model de alocare a costurilor⁷⁰, pentru a analiza modul de repartizare a costurilor pentru activitatea de închiriere stâlpi.

Comisia apreciază că este necesară reevaluarea anumitor ajustări realizate de către consultant asupra datelor utilizate în modelele de cost (preluate din diferite rapoarte obținute manual sau din sistemele DEO⁷¹, macheta D1.3 și alte informații non-contabile la diverse date), precum și refacerea anumitor calcule din model, cu luarea în considerare doar a datelor pe deplin justificate prin raportare la dispozițiile art. 19 alin. (2) din Legea nr. 159/2016, astfel încât: 1) rezultatele modelului să fie obiective și 2) să fie evitată o dublă recuperare a costurilor.

⁶⁸ A se vedea pag. 2 din Raportul ☒

⁶⁹ Pag. 9 din Raportul ☒

⁷⁰ Depus la dosarul cauzei de către DEO prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-30769/28.10.2022

⁷¹ Activity Based Costing Model DEO - manualul de utilizare_v3, pagina 4

De asemenea, în analizele efectuate de către Comisie asupra Raportului X, au fost avute în vedere, exact ca în cazul calculelor detaliate la pct. IV.C., inclusiv informațiile transmise ANCOM de către ANRE și informațiile transmise de către pârâtă ca urmare a solicitărilor formulate de către Comisie în cursul procedurii de soluționare a litigiului.

Astfel, ținând cont atât de considerentele detaliate mai sus, din care rezultă că pârâtă își asigură recuperarea costurilor cu investițiile prin intermediul tarifelor de distribuție a energiei (a se vedea pct. A1, de mai sus, pag. [...]), cât și de dispozițiile art. 22 din Ordinul ANRE nr. 169/2018, care stabilesc competența ANRE de verificare a corectitudinii alocării costurilor și veniturilor în scopul evitării unei duble recuperări a costurilor și a subvenției încrucișate între serviciul de distribuție a energiei electrice și alte activități reglementate/nereglementate, Comisia consideră că **nu este justificată introducerea unor cheltuieli privind amortizarea mijloacelor fixe, respectiv a unei cote alocate operatorilor de comunicații electronice din diferența dintre amortizarea contabilă și cea reglementată a mijloacelor fixe incluse în baza reglementată a activelor, în modelul de calculație a costurilor utilizat pentru stabilirea tarifelor de acces la infrastructura fizică de stâlpi deținută de către pârâtă.**

Prin urmare, **concluzia Comisiei referitoare la cheltuielile cu amortizarea** (recuperate din tariful de distribuție a energiei electrice) **este că aceste costuri nu trebuie să se recupereze și din tarifele aferente altor servicii/activități** reglementate sau nereglementate, respectiv prin intermediul tarifului serviciului de închiriere a stâlpilor de susținere a liniilor electrice aeriene. **(ajustarea nr. 1)**

În ceea ce privește costurile de operare și mentenanță alocate activității telecom (X lei), obținute în cadrul modelului de cost Activity Based Costing Model, Comisia a constatat următoarele:

- modelul de cost Activity Based Costing Model urmărește alocarea costurilor pe X activități ale DEO (serviciul de distribuție a energiei electrice, X, activități nereglementate);
- modelul utilizează multiple chei de alocare (K0 – K10) obținute prin diverse prelucrări ale unor date de intrare reprezentate de diferite rapoarte obținute de consultant manual sau din sistemele DEO;
- modelul alocă toate cheltuielile pe activități ANRE și conturi contabile "în funcție de cheile de alocare X"⁷²;
- pentru activitățile nereglementate se alocă în totalitate costurile aferente a X angajați, pentru care Comisia a solicitat informații suplimentare⁷³ de la pârâtă, și anume fișele de post ale respectivilor angajați, din care să reiasă legătura dintre atribuțiile acestora și activitatea de închiriere stâlpi;
- din cele X persoane alocate în totalitate activităților nereglementate, DEO susține⁷⁴ că sunt alocate direct activității de închiriere stâlpi costurile aferente a X persoane, dar pentru care nu sunt prezentate date din care să reiasă timpul dedicat în exclusivitate activității de închiriere stâlpi (timesheet-uri sau rapoarte de activitate). Drept urmare, Comisia consideră că alocarea lor nu ar fi

⁷² Activity Based Costing Model DEO - manualul de utilizare_v3, pagina 7

⁷³ Prin adresele SC-43/16.02.2023 și SC-148/28.02.2023

⁷⁴ Prin adresa RO10/11467/23.02.2023, înregistrată la ANCOM cu nr. SC-4779/23.02.2023

trebuie să se facă în exclusivitate pe această activitate, ci printr-o cheie de alocare a cheltuielilor comune;

- deși pârâta a declarat că modelul de cost dezvoltat de către X a avut în vedere metodologia ANRE de repartizare a costurilor (Ordinul ANRE nr. 169/2018), care prevede la art. 20 alin. (1) că "fiecărei activități desfășurate de operatorul de distribuție i se atribuie costurile directe și i se alocă o cotă parte aferentă din costurile comune, respectiv costurile indirecte și cele generale ale societății", iar la art. 20 alin. (3) că „pentru alocarea costurilor comune, operatorul de distribuție identifică activitățile reglementate/nereglementate cărora le revin costurile comune aferente fiecărei categorii și aplică pentru fiecare categorie de costuri comune o cheie de alocare a acestora între activitățile identificate, egală cu raportul dintre veniturile aferente unei activități în total venituri realizate”, din analiza modelului de cost rezultă că, în ceea ce privește **costurile alocate activității de închiriere stâlpi, acestea au o cotă de alocare cu mult peste acest raport de X.....% obținut din împărțirea veniturilor din activitatea de închiriere stâlpi (X lei) la total venituri DEO (X lei);**

- conform notei de ședință din 11.01.2023⁷⁵, DEO a susținut ca a precizat "motivele pentru care aceste categorii de costuri sunt justificate să facă parte din costul total al activității de închiriere stâlpi", însă analiza ANCOM a relevat ca pârâta a furnizat doar explicații general valabile pentru respectivele categorii de cheltuieli, după natura acestora, iar nu justificarea concretă a alocării unor sume drept cheltuieli directe asociate furnizării serviciului de închiriere stâlpi, respectiv cheltuieli indirecte și generale;

- utilizarea cheilor de alocare avute în vedere de către X a condus la o cotă de alocare a costurilor pe activitatea de închiriere stâlpi mult peste raportul menționat anterior, printre cele mai mari sume alocate observându-se:

- *cheltuielile cu salariile personalului (inclusiv sporuri)* au fost alocate în sumă de X lei, ce reprezintă X% din totalul cheltuielilor cu salariile personalului (inclusiv sporuri) ale DEO;

- *cheltuieli cu SLA IT* au fost alocate pe baza cheilor de alocare K10 și cOPEX supus eficienței, rezultând o valoare de X lei, ce reprezintă X% din totalul cheltuielilor cu SLA IT la nivel DEO. Cu privire la acestea, DEO a precizat doar că "sunt cheltuieli aferente sistemelor și aplicațiilor folosite și echipamentele end-user"⁷⁶, fără a justifica legătura de cauzalitate a acestor categorii de cheltuieli cu serviciul de închiriere stâlpi, respectiv a sumei semnificative alocate serviciului de închiriere stâlpi;

- *cheltuieli cu întreținerea și reparațiile executate de terți* au fost alocate în sumă de X lei, ce reprezintă X% din totalul cheltuielilor cu întreținerea și reparațiile executate de terți la nivel DEO;

- *cheltuieli cu SLA Consultanță Management* au fost alocate pe baza cheilor de alocare K10 și cOPEX supus eficienței, rezultând o sumă de X lei, ce reprezintă X% din totalul cheltuielilor cu SLA Consultanță Management la nivel DEO. Pârâta nu a justificat de ce X din cheltuielile cu SLA consultanță management ale DEO sunt atribuibile serviciului de închiriere stâlpi;

- *cheltuieli cu SLA Financiar* au fost alocate pe baza cheilor de alocare K10 și cOPEX supus eficienței, rezultând o sumă de X lei, ce reprezintă X% din totalul cheltuielilor cu SLA Financiar

⁷⁵ Notele de ședință DEO din 11.01.2023, înregistrate la ANCOM cu nr. SC- 714/11.01.2023.

⁷⁶ idem;

la nivel DEO. Cu privire la acestea, pârâta a precizat doar că se referă la "înregistrarea, urmărirea și declararea din punct de vedere contabil a tuturor costurilor și veniturilor aferente activității de închiriere stâlpi", fără a justifica sumele atribuite serviciului de închiriere stâlpi în raport cu costurile asociate personalului asignat acestor activități;

- *cheltuieli cu SLA Achiziții* au fost alocate pe baza cheilor de alocare K10 și cOPEX supus eficienței, rezultând o sumă de X lei, ce reprezintă X% din totalul cheltuielilor cu SLA Achiziții la nivel DEO. Cu privire la acestea, DEO a precizat că "asigură procedurile de achiziție publică pentru produse, lucrări și servicii care participă direct sau indirect la activitatea de închiriere stâlpi", fără a justifica de ce X din cheltuielile totale de achiziții ale DEO sunt atribuibile serviciului de închiriere stâlpi;

- *cheltuieli cu Alte servicii în afara grupului* au fost alocate pe baza cheilor de alocare K10 și cOPEX supus eficienței, rezultând o sumă de X lei, ce reprezintă X% din totalul cheltuielilor cu Alte servicii în afara grupului la nivel DEO;

- *cheltuieli cu consultanța, studii, audit* au fost alocate pe baza cheilor de alocare K10 și cOPEX supus eficienței, rezultând o sumă de X lei, ce reprezintă X% din totalul cheltuielilor cu consultanța, studii, audit la nivel DEO;

- *cheltuieli cu SLA PR, comunicare* au fost alocate pe baza cheilor de alocare K10 și cOPEX supus eficienței, rezultând o sumă de X lei, ce reprezintă X% din totalul cheltuielilor cu SLA PR, comunicare la nivel DEO. DEO nu a justificat de ce X din cheltuielile totale de PR și comunicare ale DEO sunt atribuibile serviciului de închiriere stâlpi.

Alocarea acestor valori, într-o pondere mult mai mare decât raportul „dintre veniturile aferente activității de închiriere stâlpi în total venituri realizate” cerut de metodologia ANRE de repartizare a costurilor (Ordinul ANRE nr. 169/2018), a făcut, de altfel, obiectul numeroaselor divergențe dintre reclamantă și pârâtă, atât în cadrul ședințelor de litigiu, cât și prin notele scrise depuse în fața Comisiei.⁷⁷

Întrucât activitatea de închiriere stâlpi a contribuit cu X% la veniturile totale ale pârâtei, **alocarea costurilor comune pe activitatea de închiriere stâlpi în proporții situate cu mult peste această contribuție nu poate fi conformă cu principiile cauzalității costurilor, obiectivității și proporționalității.**

Pentru cuantificarea cheltuielilor de operare și mentenanță alocate furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice, Comisia apreciază că sursa de date cea mai adecvată o reprezintă costurile înregistrate de către pârâtă pe centre de cost („LEA”), pe niveluri de tensiune (ÎT, MT, JT), costuri reflectate în *Macheta D1.3. Centralizator lucrări de mentenanță*, adăugând la costurile alocate LEA pe niveluri de tensiune și o cotă-parte (X%) din cheltuielile cu materialele auxiliare (X lei), cheltuielile cu combustibilul (X lei), cheltuielile cu piesele de schimb (X lei), cheltuielile privind materialele și alimentele pentru protecția muncii (X lei), alte cheltuieli cu materiale consumabile (X lei) și din cheltuielile privind alte obiecte de inventar (X lei), extrase din balanța pârâtei (astfel cum au fost detaliate anterior, la paginile [...]) și aplicând cotele de alocare per stâlp aferente furnizorilor de comunicații electronice, determinate pe baza numărului mediu de cabluri de comunicații electronice, respectiv a numărului mediu de conductoare de energie electrică / circuite cu conductoare electrice de

⁷⁷ A se vedea în acest sens PV nr. SC-DJ-3579/10.02.2023 și nr. e-SC-1984/06.06.2023, precum și Concluziile scrise depuse de OROC, înregistrate la ANCOM cu nr. SC-12756/24.05.2023

⌘% pentru stâlpii de ÎT, ⌘% pentru stâlpii de MT, respectiv de ⌘% pentru stâlpii de JT (astfel cum au fost detaliate anterior, la pagina 28); astfel, valoarea cheltuielilor directe repartizate furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice este de ⌘ lei.

Cheltuielile comune (cheltuielile indirecte și generale ale societății) alocate furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice, aplicând cota de ⌘% din costurile directe (procent obținut din raportarea cheltuielilor comune la cele directe, pe total societate - valori extrase din Macheta D1.Cheltuieli și Venituri (nr. IX și VIII)) sunt în cuantum de ⌘ lei; astfel, însumând cheltuielile directe cu partea alocată din costurile comune, rezultă un total al cheltuielilor de operare și mentenanță atribuibil furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice în cuantum de ⌘ lei. **(ajustarea nr. 2)**

Aceste costuri sunt apoi alocate, conform metodologiei ⌘, pe LEA ÎT, MT și JT pe baza unor cote de repartizare obținute din proporțiile numărului de stâlpi închiriați/km pe fiecare nivel de tensiune, multiplicați cu *factori de translatare* ⌘⁷⁸ (⌘⁷⁹) în cazul celor de înaltă și medie tensiune:

- Factorul de translatare (⌘), în cazul stâlpilor de înaltă tensiune, a fost determinat ⌘;
- Factorul de translatare (⌘), în cazul stâlpilor de medie tensiune, a fost determinat

⌘;

Comisia apreciază că alocarea costurilor de operare și mentenanță pe baza acestor factori de translatare, ce nu au nici măcar același principiu de calcul în cazul stâlpilor de ÎT, față de cei de MT, nu reprezintă o alocare mai fidelă a costurilor pe niveluri de tensiune, față de ponderile cheltuielilor de operare și mentenanță pe fiecare nivel de tensiune atribuibile furnizorilor de comunicații electronice **(ajustarea nr. 3)**

Determinarea ponderilor cheltuielilor de operare și mentenanță pe fiecare nivel de tensiune atribuibile furnizorilor de comunicații electronice este posibilă prin ajustarea cheltuielilor de operare și mentenanță din *Macheta D1.3. Centralizator lucrări de mentenanță* aferente LEA pe fiecare nivel de tensiune, adăugând fiecărui nivel de tensiune cota-parte din cheltuielile suplimentare în valoare de ⌘ lei în conformitate cu cotele cheltuielilor cu mentenanța realizată cu forțe proprii aferentă fiecărui nivel de tensiune.

	Costuri directe de O&M [RON]	Alte cheltuieli directe [RON]	Total cost asociat operare și mentenanță [RON]
LEA 110kV (ÎT)	⌘	⌘	⌘
LEA MT	⌘	⌘	⌘
LEA JT	⌘	⌘	⌘

Costurile totale directe cu operarea și mentenanța LEA pe fiecare nivel de tensiune se împart apoi la numărul de stâlpi aferenți fiecărui nivel de tensiune, obținându-se astfel costurile directe cu operarea și mentenanța stâlpilor de ÎT, MT și JT. Prin aplicarea cotelor furnizorilor de comunicații electronice pe fiecare nivel de tensiune (⌘% pentru ÎT, ⌘% pentru MT, ⌘% pentru JT) se determină costurile directe cu operarea și mentenanța stâlpilor alocate operatorilor de comunicații electronice, iar

⁷⁸ A se vedea fișierul "Calcul tarife închirierii stâlpi DEO pentru ANCOM", transmis prin poștă electronică, înregistrat la ANCOM cu nr. SC-27908/30.09.2022

⁷⁹ A se vedea pag. 10 din Raportul ⌘

prin înmulțirea acestor costuri cu numărul de stâlpi unici ce susțin cabluri de comunicații electronice pe fiecare nivel de tensiune se obțin costurile directe cu operarea și mentenanța stâlpilor alocate operatorilor de comunicații și ponderile cheltuielilor de operare și mentenanță pe fiecare nivel de tensiune atribuibile furnizorilor de comunicații electronice.

	Costuri totale directe de O&M alocate per stâlp [RON]	Costuri totale directe de O&M alocate operatorilor de comunicații per stâlp [RON]	Total cost direct de O&M alocate operatorilor de comunicații [RON]	Pondere cheltuieli de O&M aferente operatorilor de comunicații [%]
LEA 110kV (ÎT)	✂	✂	✂	✂
LEA MT	✂	✂	✂	✂
LEA JT	✂	✂	✂	✂

Costurile de operare și mentenanță repartizate pe fiecare nivel de tensiune sunt apoi împărțite la numărul de stâlpi închiriați aferenți fiecărui nivel de tensiune, iar, în cazul celor de înaltă tensiune, valoarea astfel obținută este multiplicată în modelul ✂ cu numărul mediu de stâlpi dintr-un km linie (rotunjit la ✂, cu ✂% mai mult față de valoarea medie calculată în foaia "Număr circuite și stâlpi", pe baza numărului de stâlpi de ÎT și a lungimii totale LEA ÎT (exprimată în km), respectiv ✂) pentru a obține costul anual per km; Comisia a ajustat numărul mediu de stâlpi de ÎT per km linie la ✂, pe baza valorii medii determinate la nivelul rețelei de ÎT (**ajustarea nr. 4**) și a utilizat pentru calculul costului mediu unitar numărul de circuite telecom, astfel cum acesta a fost recalculat pe baza numărului de stâlpi unici închiriați și a numărului mediu de cabluri de comunicații electronice pe stâlpi. (**ajustarea nr. 5**)

	Nr. stâlpi unici	Nr. mediu cabluri comunicații electronice per stâlp	Nr. mediu cabluri comunicații electronice
ÎT	✂	✂	✂
MT	✂	✂	✂
JT	✂	✂	✂

În etapa următoare, având în vedere faptul că, în cazul stâlpilor de MT și JT se realizează anual inventarul circuitelor amplasate pe stâlpii DEO, în cadrul modelului de acces este determinat costul de inventariere alocat integral furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice;

Costul anual de inventariere este obținut prin înmulțirea numărului de ore de inventariere pe an cu costul orar aferent forței de muncă pentru echipele de exploatare;

Numărul de ore de inventariere este obținut prin înmulțirea numărului de stâlpi de MT și JT închiriați cu numărul de minute necesare inventarierii unui stâlp, care se împarte apoi la 60 (minute/oră);

Determinarea costului anual de inventariere per stâlp închiriat se face prin împărțirea costului anual cu inventarierea determinat anterior la numărul de stâlpi de JT închiriați (deși acest cost este generat și de inventarierea stâlpilor de MT); Comisia a corectat erorile, recalculând costul anual cu inventarierea per stâlp prin împărțirea la numărul de stâlpi unici de JT și MT închiriați) (**ajustarea nr. 6**), pentru ca, mai apoi, prin împărțirea la 12 (luni) să obțină costul lunar de inventariere al unui stâlp;

Costul lunar de inventariere este apoi împărțit la numărul mediu de circuite de MT, respectiv de JT, pentru obținerea costului cu inventarierea unui circuit de comunicații electronice per stâlp de MT și respectiv JT;

Ulterior, în cazul stâlpilor de MT și JT, se adună costurile repartizate **per stâlp**, înaintea determinării costului cu inventarierea circuitelor, cu costul de inventariere **per circuit** de MT și respectiv JT. Adunarea valorii costurilor cu operarea și mentenanța **stâlpilor** închiriați cu valoarea de inventariere **a unui circuit** specific fiecărei linii de MT și JT nu respectă principiile cauzalității și obiectivității. De aceea, Comisia a utilizat drept bază de calcul a costului mediu unitar numărul de circuite, iar nu numărul de stâlpi (a se vedea ajustarea nr. 5 de mai sus).

În cazul stâlpilor de ÎT valoarea a rămas aceeași, întrucât nu a fost realizată inventarierea lor.

De asemenea, Comisia a mai identificat următoarele neconcordanțe:

- în cadrul modelului \times au fost utilizate concomitent următoarele date necorelate: \times **stâlpi unici închiriați de JT, nr. mediu de circuite telecom de \times pe stâlp de JT închiriat**, astfel cum rezultă din foaia "Chei de Alocare ABC", celula D7 (valoare care se reconciliază cu cea transmisă ANCOM prin adresa DEO nr. RO10/49982/29.09.2020⁸⁰, punctul 8, în cadrul solicitărilor de informații pentru calculul tarifelor orientative de acces la stâlpii distribuitorilor de energie), respectiv **un număr de \times circuite de JT din anul 2019**, astfel cum rezultă din foaia "Venituri stâlpi operatori 2019", celula D12. Având în vedere faptul că **nr. mediu de circuite telecom este obținut prin împărțirea numărului de circuite la numărul de stâlpi unici închiriați ($\times/\times = \times$)**, care nu se reconciliază cu numărul mediu de circuite de \times , Comisia a solicitat părții să clarifice, prin adresele nr. SC-DJ-29614/17.10.2022⁸¹, nr. e_SC-43/16.02.2023 și nr. e_SC-148/28.02.2023 care dintre aceste date au fost folosite în model neconform cu realitatea și care sunt datele corecte aferente anului 2019, ce ar fi trebuit să stea la baza determinării tarifelor de acces. Pârâta, prin răspunsurile⁸² la adresele mai sus menționate, nu a clarificat care date au fost folosite eronat/necorelat, ci a specificat că „datele înregistrate în model au rezultat din declarațiile pe proprie răspundere ale operatorilor de comunicații electronice, cuprinse în contractele de închiriere din anul 2019. Am avut rezerve rezonabile cu privire la veridicitatea informațiilor declarate de către operatori în anul 2019. (...) Până la data elaborării modelului, a fost finalizată inventarierea stâlpilor și a circuitelor de comunicații din județul Olt, determinând, pentru rețeaua de JT din acest județ, atât numărul de stâlpi unici, cât și numărul de circuite și respectiv numărul mediu de circuite pe stâlpii unici închiriați. Conform rezultatelor

⁸⁰ înregistrată la ANCOM cu nr. SC-27772/01.10.2020

⁸¹ pagina 2 punctul 3 din solicitarea ANCOM nr. SC-DJ-29614/17.10.2022

⁸² Prin adresele RO10-61901/27.10.2022 (înregistrată la ANCOM cu nr. SC-30769/28.10.2022), RO10/11467/23.02.2023 (înregistrată la ANCOM cu nr. SC-4779/23.02.2023) și RO10/13210/02.03.2023 (înregistrată la ANCOM cu nr. SC-5368/02.03.2023)

inventarierii, extrapolate la nivelul întregii rețele de JT, \times % din stâlpii închiriați reprezintă stâlpi unici, iar numărul mediu de circuite pe stâlp închiriat este de \times ". De asemenea, pârâta a precizat că „rezultatele inventarierii la sfârșitul anului 2022 arătau, pentru rețeaua de JT, \times stâlpi unici și un număr mediu de circuite pe stâlp unic de \times ” și că ea consideră că „informațiile rezultate din inventarierea rețelelor de comunicații realizate împreună cu operatorii de comunicații și consemnate în procese verbale de inventariere oferă informații conforme cu situația reală privind atât numărul de stâlpi, stâlpi unici și număr de circuite amplasate pe aceștia”;

- cota operatorilor de comunicații electronice a fost determinată de \times prin utilizarea unei chei agregate, pornind de la numărul mediu de circuite de comunicații pe fiecare nivel de tensiune (\times pentru stâlpii de ÎT; \times pentru stâlpii de MT; respectiv \times pentru stâlpii de JT) și proporția stâlpilor închiriați în 2018 în total stâlpi pe fiecare nivel de tensiune (\times % pentru stâlpii de ÎT; \times % pentru stâlpii de MT; respectiv \times % pentru stâlpii de JT) pentru a obține numărul mediu de circuite telecom în total rețea pe fiecare nivel de tensiune (\times pentru stâlpii de ÎT; \times pentru stâlpii de MT; respectiv \times pentru stâlpii de JT). Ulterior, numărul mediu de circuite telecom în total rețea pe fiecare nivel de tensiune este împărțit la numărul total de circuite existente pe stâlp, și obținând următoarele cote raportate la numărul mediu de circuite: \times % pentru stâlpii de ÎT; \times % pentru stâlpii de MT; respectiv \times % pentru stâlpii de JT. Aceste cote au fost utilizate în continuare în model pentru determinarea cotei operatorilor de comunicații (cheia K10) prin raportarea mediei ponderate a cotelor respective, calculate pe baza proporției valorilor reglementate ale liniilor electrice aeriene pe fiecare nivel de tensiune rămase neamortizate în 2018 din totalul neamortizat al liniilor electrice; valoarea rezultată fiind înmulțită apoi cu ponderea valorilor reglementate rămase neamortizate din totalul valorilor mijloacelor fixe ale liniilor electrice aeriene pe fiecare nivel de tensiune. Valoarea cotei operatorilor de comunicații astfel determinată a fost de \times %, aplicată apoi cheltuielilor comune de operare și mentenanță aferente liniilor electrice aeriene ale DEO. Comisia constată că această modalitate de calcul a cheii de alocare nu a fost justificată și apreciază că aceasta nu corespunde principiului obiectivității alocării costurilor. De altfel, prin aplicarea acestei chei de alocare sunt alocate furnizorilor de comunicații electronice valori semnificativ mai mari ale costurilor comune, în raport cu contribuția acestor costuri la realizarea veniturilor, după cum am detaliat anterior (paginile [...]).

- considerarea de către DEO a unui circuit electric (format din 3 conductoare electrice de dimensiuni asemănătoare cu cablul de comunicații electronice) la paritate cu cablul de comunicații, în cazul liniilor electrice aeriene de MT și ÎT, conduce la o alocare disproporționată a cheltuielilor comune, neconformă cu principiile proporționalității și obiectivității, în dauna operatorilor de comunicații;

- proporțiile stâlpilor închiriați în total stâlpi pe fiecare nivel de tensiune (\times % pentru stâlpii de ÎT; \times % pentru stâlpii de MT; respectiv \times % pentru stâlpii de JT), utilizate pentru calculul cheii de alocare K10, au fost determinate împărțind numărul de stâlpi fizici închiriați **în anul 2018** (\times .. stâlpi de ÎT; \times stâlpi de MT; respectiv \times stâlpi de JT) la numărul total de stâlpi (\times stâlpi de ÎT; \times stâlpi de MT; respectiv \times stâlpi de JT). **Numărul de stâlpi fizici închiriați utilizați în calculul cheii K10 nu se regăsesc și în foaia "Tarife 2019 Stalpi", pentru calculul costurilor per stâlp fiind utilizate alte valori (\times stâlpi de ÎT; \times stâlpi de MT; \times stâlpi de JT).**

Totodată, Comisia constată că Raportul \times nu analizează componentele privind Considerarea costurilor cu impactul accesului solicitat asupra planului de afaceri al operatorului de rețea, respectiv

considerarea îmbunătățirilor aduse infrastructurii fizice de către furnizorul de rețele publice de comunicații electronice, în măsura în care aceste îmbunătățiri profită și operatorului de rețea, prevăzute la art. 19 alin. (2) din Legea nr. 159/2016.

Deși tarifele au fost determinate pe baza unui model de cost dezvoltat de către consultantul X în cuantum de X lei/circuit/stâlp/lună fără TVA pentru JT, X lei/circuit/stâlp/lună fără TVA pentru MT, respectiv X lei/circuit/km/lună fără TVA pentru ÎT, trebuie precizat că pârâta practică alte tarife în relația contractuală cu reclamanta (prevăzute în Contractul X nr. 20.1.AG.481/21.02.2022), și anume **X lei/circuit/lună/stâlp de JT, X lei/circuit/lună/stâlp de MT, respectiv X lei/circuit/lună/km linie de ÎT**, pentru plata în avans a acestora.

Din declarațiile părților rezultă că reclamanta a optat pentru plata în avans a tarifelor din Contract la începutul anului pentru întregul an, solicitând ca, la data publicării Deciziei președintelui ANCOM privind tarifele orientative de acces la stâlpii operatorilor de rețea, să se implementeze tarifele din decizia menționată.

Aplicarea acestor discounturi de către pârâtă a făcut obiectul unor solicitări de clarificări din partea Comisiei în timpul ședințelor de litigiu⁸³. Astfel, la solicitarea Comisiei de a explica aplicarea de către DEO a unui tarif de acces pe stâlpii acesteia de JT, de X lei pentru plata în avans a tarifului pe un an de zile, față de X lei pentru plata lunară a tarifului, așa cum a reieșit din Studiul X, DEO a susținut că a aplicat această reducere pentru a veni în sprijinul operatorilor de comunicații, fiind vorba de un discount pentru plata aferentă unui an întreg. În baza răspunsului oferit, Comisia a întrebat pârâta dacă, în situația în care toți operatorii de comunicații ar plăti tariful în avans, ar rezulta că DEO ar înregistra pierderi din activitatea de închiriere stâlpi, răspunsul acesteia fiind că nu, deoarece acest tarif a fost aplicat de DEO din 2 considerente: în primul rând pentru predictibilitate economică și în al doilea rând pentru a veni în sprijinul operatorilor de comunicații. Comisia a mai întrebat și dacă tariful asigură cota de beneficiu de X% menționată în Notele de ședință, DEO precizând că la nivelul anului 2019 aceasta era cota, însă anul 2019 (luna iulie) a fost anul în care s-au schimbat tarifele, trecându-se de la tarif pe stâlp rural și urban la tarif pe niveluri de tensiune. Modalitatea de acoperire a costurilor incluse în modelul de cost ca urmare a practicării acestor discounturi a făcut obiectul unei solicitări de clarificări⁸⁴ din partea Comisiei, răspunsul⁸⁵ pârâtei fiind X.

Pe baza susținerilor pârâtei, Comisia concluzionează că tariful de X lei nu produce pierderi acesteia, prin urmare modelul de calcul din care rezultă un tarif de X lei supraestimează costurile asociate furnizării serviciului de acces.

Conform prevederilor pct. 77 alin. (1) din OMFP 1802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, sconturile de decontare acordate pentru achitarea datoriilor înainte de termenul normal de exigibilitate reprezintă o reducere financiară.

Urmare a deficiențelor constatate, atât în modelul de calcul al tarifelor de închiriere a stâlpilor de electricitate către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice, cât și în alocarea disproporționată, neconformă cu principiul cauzalității costurilor în cadrul modelului de alocare a

⁸³ În acest sens a se vedea PV-ul aferent ședinței din data de 11.01.2023, înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-3579/10.02.2023

⁸⁴ Prin adresa nr. SC-43/16.02.2023

⁸⁵ Prin adresa RO10/11467/23.02.2023, înregistrată la ANCOM cu nr. SC-4779/23.02.2023

costurilor Activity Based Costing Model, **Comisia consideră că tarifele pentru închirierea stâlpilor de electricitate către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice rezultate din Raportul X nu respectă principiile cauzalității costurilor, obiectivității și proporționalității.**

Aplicând ajustările detaliate anterior asupra modelului de calcul realizat de X, se obține o valoare a tarifelor de acces care coincide cu cea rezultată din modelul realizat de Comisie în temeiul dispozițiilor art. 19 alin. (2) din Legea nr. 159/2016, ținând cont și de principiile avute în vedere la elaborarea Deciziei președintelui ANCOM nr. 156/2022, astfel cum a fost prezentat la punctul IV.C. din prezentul document.

Ca urmare, Comisia consideră că modelul de calcul detaliat la punctul IV.C. de mai sus reflectă, în cel mai înalt grad posibil, dispozițiile art. 19 alin. (2) din Legea nr. 159/2016, tarifele de acces rezultate (pentru JT, MT, ÎT) fiind reconciliate și cu modelul de calcul prezentat de pârâtă.

În concluzie, Comisia, având în vedere argumentele expuse în soluționarea prezentului litigiu, apreciază că tarifele de acces solicitate OROC de către DEO **nu reflectă în mod corect cerințele art. 19 alin. (2) din Legea nr. 159/2016 corelate cu prevederile din legislația specială din domeniul energiei electrice, respectiv cu dispozițiile Ordinului ANRE nr. 169/2018, acestea depășind nivelul de referință al tarifelor rezultate în urma calculului Comisiei** ca urmare a aplicării modelului de cost dezvoltat de către ANCOM pentru stabilirea tarifelor orientative de acces la stâlpii operatorilor de rețea cu datele particulare ale DEO extrase din contabilitate.

**FAȚĂ DE CONSIDERENȚELE PREZENTATE MAI SUS,
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN
COMUNICAȚII DECIDE:**

Admite cererea societății ORANGE ROMANIA COMMUNICATIONS S.A. și stabilește că tarifele de acces la infrastructura fizică a societății DISTRIBUȚIE ENERGIE OLTENIA S.A. (LEA JT, MT, ÎT) ce urmează a fi practicate între OROC și DEO începând cu data comunicării prezentei decizii sunt, potrivit analizei de mai sus: **2,57 lei/cablu/lună/stâlp de JT, 2,12 lei/cablu/lună/stâlp de MT și 19,24 lei/cablu/lună/km linie de ÎT. Tarifele anterior menționate nu includ TVA și pot fi indexate anual cu rata inflației.**

Prezenta decizie este obligatorie, se comunică părților și se publică pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

Prezenta decizie constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Anexa „Modelul de calcul tarif acces stâlpi - Comisie”, în format .xls, face parte integrantă din prezenta decizie și are rolul de a ajuta părțile să înțeleagă modelul de calcul și principiile aplicate de Comisie în calcularea tarifelor rezultate⁸⁶.

PREȘEDINTE,

Valeriu Ștefan ZGONEA

București, 7 noiembrie 2023

Nr. 881

⁸⁶ Anexa „Modelul de calcul tarif acces stâlpi - Comisie”, atașată deciziei ce se comunică OROC, pentru a respecta caracterul confidențial al anumitor date puse la dispoziție de către DEO, conține date fictive, marcate cu o culoare distinctă, ce permit totuși păstrarea funcționalității modelului de calcul.